

Szalézi értesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

118 ÉVFOLYAM 3. SZÁM
2020 JÚLIUS-SZEPTEMBER

DON BOSCO
SZALÉZSIK

Kettős örökfogadalomtétel Nyergesújfalun

Lélekig hatolóan mély, megható és elgondolkodtató, amikor egy szerzetes leteszi örökfogadalmát, hát még ha egyszerre kettő! Jani Áron testvér és Kovács Sándor Ferenc szerzetesnövendék augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján tettek le szerzetesi örökfogadalmukat Nyergesújfalun, a Szent Mihály-templomban Andrásfalvy János tartományfőnök kezébe.

Mindketten szalézi animátorok voltak, mielőtt elhatározták volna magukat arra a sorsdöntő lépésre, hogy belépnek Don Bosco Szalézi Társaságába, emellett mindketten átvehették a Savio Domonkos díjat, azt az elismerést, amit kiemelkedő animatori tevékenységért ítélnek oda a Szalézi Ifjúsági Mozgalom fiataljai – Áron elsőnek, 2011-ben, a díj alapításakor, Sándor pedig a következő évben, 2012-ben.

Jani Áron 1986. január 23-án született Budapesten és szalézi animátorként került kapcsolatba a szaléziakkal Óbudán. Érettségét a budapesti Toldy Ferenc Gimnáziumban tett, majd először a Corvinus Egyetemen, később pedig az Eszterházy Károly Főiskolán szerzett diplomát. Mint szalézi animátor, több intézményben is segítette az oratóriumi foglalkozásokat, mindenhol elismeréssel és szeretettel beszéltek róla, számos gyerek és fiatal barátságát nyerte el, animátortársai is felnéztek rá. 2012-ben kezdte meg a szalézi noviciátust a Róma melletti Genzano nemzetközi noviciátusban, majd Rómában folytatta filozófiai tanulmányait, végül 2018-ban a tartományfőnök kérésére a Fülöp-szigeteken, Manilában folytatta testvéri formációját.

2020 márciusában tért haza. Jelenleg az óbudai szerzetesi közösség tagjaként a szalézi ifjúságpasztorációs munka felelőse és az óbudai oratórium vezetője.

Kovács Sándor 1984. augusztus 18-án született Szolnokon. A MórícZ Zsigmond Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskola elvégzése után a szombathelyi Berzsenyi Dániel Főiskolán folytatta tanulmányait, majd a Hagyományok Házában néptánc elméletet és gyakorlatot tanult. A szombathelyi kollégiumban ismerkedett meg a szaléziakkal. A szombathelyi szalézi oratórium jelentős oszlopként gitározott, énekkart vezetett, a képzések és programok szervezésének és lebonyolításának fő motorja volt. Józan, kiegyensúlyozott ítélőképessége és pedagógusi jelenléte meghatározó volt a helyi évközi és nyári oratórium számára. Példás, hiteles és hitvalló szentségi életet élt. Alázatos személyisége és nagyszerű együttműködő-képessége miatt egy évtizeden keresztül elmaradhatatlan tényezője volt a szombathelyi szalézi műnek. 2013-ban kezdte meg a noviciátust szintén Genzanóban, majd Rómában folytatta filozófiai tanulmányait. 2018-ban az óbudai rendház tagjaként kezdte meg teológiai tanulmányait a budapesti Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. Az óbudai szalézi szerzetesi közösségben készül a papságra.

Lengyel Erzsébet

A tartományfőnök levele

Kedves Olvasók, kedves Szalézi Család!

A 2021-es strenna témájának bemutatásában megadja a rendfőnök atya a fő gondolatot:

**„A remény mozgat minket:
Íme, újjáteremték mindent!” (Jel 21,5)**

Biztató, hogy a mostanában napról-napra változó járványszabályok, a bizonytalanság világában is a Szalézi Család a remény horgonyába kapaszkodva biztos pontot talál a viharos tengeren. Elmondhatjuk, hogy az emberi reménykedésen túl isteni erényről is szó van, vagyis az ember egyedül nem ura életének és halálának, egyedül nem képes újraépíteni önmagát, amint Ángel atya hangsúlyozza. Minket ugyanis az **a remény mozgat**, amely által Isten a Szentlélekben „újjáteremt mindent”.

És ez a remény – Ferenc pápa szavaival élve – túlmutat az apró, betegítő lények okozta betegségek legyőzésén, magasabb értékeket céloz meg: „Bárcsak rátalál-nánk az igazságosságra, a tevékeny szeretet és a szolidaritás szükséges antitestjeire.”

Bosco Szent János is szembenézett hasonló súlyos helyzetekkel, példája bátorít bennünket. A következőkben nem elemzem tovább a strenna témájának bemutatását, de minden kedves olvasónak a figyelmébe ajánlom a 2021-es Don Bosco Kalendáriumot, amelyben sok más érdekesség mellett megtalálhatjuk ezt is.

Ferenc pápa „Valdocco opció” című levelében fölhívja figyelmünket: a remény által meghívásunk van arra, hogy egyensúlyban éljünk: „se ne alkalmazkodjunk az éppen divatos kultúrához, se ne meneküljünk egy hősiesség, de már testetlen múltba.” A változó időkben is emlékezzünk a fontos üzenetre: „Hiszen Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a

szeretet és a józanság lelkét adta nekünk.” (2Tim 1,6–7)

A 21. századi szalézi és munkatársai reményteli emberek, mert tudják, hogy a középpontban a feltámadt Úr van, aki mindent megújíthat (vö. Jel 21,5) Ugyan nem teremtette újjá Bejrútot a robbanás után, de abból a kikötőből nyilatkozták elkötelezett szaléziak: „*Ez egy nagyon szomorú dolog, siralmas látni mindezt a rengeteg sok kárt.... Azonban, kedves Barátaim, elmondhatom, hogy a mi fiataljaink, sőt mindenféle rítus keresztény fiataljai, valamint muzulmánok is, elmentek önkénteskedni az idősökhöz, akik nem képesek már eltakarítani a sok üveg-szilánkot.... Nagy a szolidaritás... Bejrút nem hal meg... A fiatalok korosztálya reményt ad, örömet, és nagy közvetlenséggel mozdul meg, hogy segítsen... Együtt kell építenünk a városunkat, egységben... Kérek egy imát értük... És mindig, mindig, az Úr feltámadt, tehát a reménység soha nem hűny ki... Az élet erősebb a halálnál. Imádkozzunk!*”

Kedves Olvasók! Ebből a tanúságtételből is erőt merítve ápoljuk a reményt, fejezzük ki tetteinkben, és imádkozzunk a Rendfőnök Atya szavaival:

*Szentséges Szűz Mária,
Isten Anyja, mi Anyánk,
taníts minket veled együtt hinni,
remélni és szeretni.*

*Mutasd meg nekünk
az Ő országába vezető utat.*

*Tengernek Csillaga, ragyogjál nekünk
és vezess minket az utunkon!
Ámen.*

Budapest, 2020. augusztus 31.

*P. Andrásfalvy János SDB,
tartományfőnök*

SZALÉZI SZAVAK

Sorozat indul

P. Szikszay

Sándor SDB

összegyűjtött

prédikációiból

novembertől

a szaleziak.hu

honlapon

Lapzárta után érkezett
a szomorú hír

Elhunyt Matild Domic
szalézi szerzetes pap
(1985–2020)

Matild atyával sokan találkozhattunk, hiszen májustól Budapesten tanulta a magyar nyelvet, ezért megdöbbentően hatott a hír hirtelen, tragikus haláláról. 2020 májusában a szlovén tartományfőnök a vajdasági Muzslyára nevezte ki őt, ahol szlovén szalézi közösség működik magyar nyelvi környezetben, ezért tanult magyarul. Augusztus 28-án a kora hajnali órákban közvetlenül a magyar-szlovén határátkelő előtt súlyos autóbalesetben életét veszítette.

Imádkozzunk a lelki üdvéért!

A Szalézi Értesítő következő száma decemberben jelenik meg.

A rendfőnök üzenete

Don Ángel Fernández Artime SDB

Vakmerő fiatal próféták

Ugyanaz a küldetés egyesít bennünket: hogy minél több lelket megmentünk, kezdve a sajátunkkal, ahogy a mi szeretett Atyánk, Don Bosco szokta mondani.

Teljes szívemből köszönetet mondok nektek, a Szalézi Értesítő kedves olvasói, amelyet Don Bosco annyira szeretett. Meg akarom osztani veletek egy fiatal venezuelai lány gyönyörű tanúságát.

Amikor ez év februárjában újra meglátogattam Venezuelát, részt vettem egy rendezvényen, egy gyönyörű, animált nemzetközi találkozón a fiatal venezuelaiakkal. Erre az alkalomra egy Eusibeth nevű fiatal lány a saját kezével, a saját szavaival írt egy üzenetet, hogy kifejezzen valamit, ami nagyon kedves volt számára. A találkozón, a nyilvános beszédek során továbbította üzenetét, és szólt a gyönyörű föld nagylelkű, reményteljes és szenvedő fiataljainak nevében is.

Ezt osztotta meg:

„Kedves Don Ángel!

Szívünk mélyéből köszönetet mondunk az Úrnak az országunkba tett látogatás-

dért és azért, hogy időt szakítottál, hogy találkozz velünk, fiataljaiddal, akik tudjuk, hogy nagyon szeretsz bennünket.

Ezekkel a szavakkal szeretném kifejezni mindannyiunk érzéseit, amikor megpróbálunk haladni a szentség felé vezető úton. Mindannyiunknak szalézi szíve van – a bennszülöttektől kezdve, akik az Amazon dzsungelében élnek, az Andokbeli testvéreinken át, akik közvetlenek és kedvesek, a központi régió ifjúságáig, akik örömmel építik a szeretet civilizációját – a *guarók*, az *orientalesek*, a *corianók* és a *zulianók* – és mi mindannyian, akiknek joga van venezuelaiaknak hívni magukat.

Együtt van ma velünk minden olyan fiatal is, akinek el kellett hagynia a földünket és idegenben kellett teremteni ott-hont, iskolává, plébániává és játszótérre alakítani azt.

Ha van valami, ami fiatalokként jellemez minket, az egyedülálló személyiségünk

és a különféle gondolkodásmódok mellett, akkor az az, hogy egyazon küldetés egyesít bennünket: *minél több lélek megmentése, kezdve a sajátunkkal*, ahogy a mi szeretett Atyánk, Don Bosco szokta mondani.

Senki számára nem titok, hogy mit kell átélnünk minden nap: egy olyan valóságot, ahol elárasztanak a világ olyan áramlatai, amelyek le akarnak sújtani minket, és megakadályozzák, hogy végtelen álmokat álmodjunk, és reményeinket nagyszerű eszméken pihentessük. A szalézi ifjúsági lelkeség lehetővé tette számunkra, hogy reménnyel továbblépjünk és megújítsuk a hitünket, még akkor is, ha időnként minden bizonytalannak és lehetetlennek tűnik.

Kétségtelen, hogy mi, fiatal venezuelaiak, bátor próféták vagyunk, akik annak ellenére, hogy félünk attól, hogy megítélnék vagy megtámadnak, nem engedjük, hogy bármi elnémítson minket. Olyan

fiatalok vagyunk, akik minden reggel felkelünk, és kihagyjuk a reggelit, hogy iskolába vagy egyetemre menjünk. Olyan fiatalok vagyunk, akik kitarthatóan haladunk előre, minden mérföldet és erőfeszítést megtéve az oktatás iránti elkötelezett átfogó formáció befejezéséhez – ami mindenki számára a legjobb eszköz.

Olyan fiatalok vagyunk, akik annak ellenére, hogy kénytelenek vagyunk munkát találni, és elhagyjuk azt, amit igazán szeretünk, és amiről álmodunk, merünk a mai történelem számára világossággá válni olyan emberek között, akiket súlyosan megsebesítettek és akik szomjaznak Jézust. Annak ellenére, hogy néha úgy gondoljuk, hogy törekény helyzetünk miatt bedobjuk a törülközőt, amikor valamilyen módon szembesülünk ezzel a széteső világgal, továbbra is kitarthatunk, mert Isten szerető pillantása és Mária anyai védelme arra szólít bennünket, hogy továbbra is mások, különösen a legszegényebb és leginkább veszélyezte-

tett fiúk és lányok szolgálatába helyezük az életünket.

Az, hogy szalézi fiatalok vagyunk, segít nekünk hű tanítványokként reagálni mindenre, amit tapasztalunk.

»Chamos« (»gyerekek«) vagyunk, akik igazi, hiteles, bátor és merész mai »szentek«: farmerben, sportcipőben és pólóban, amint azt Ferenc pápa mondja.

Don Ángel és a mi Szalézi Családunk minden tagja: jelenléte arra készít minket, hogy változtassunk, folytassuk a harcot az igazságos és szent Venezueláért, és tegyünk meg mindent a fiatalok javára. **Soha ne hagyja abba, hogy elkísérjen bennünket vagy higgyen bennünk!**

Mindent nagyon köszönök!”

Ezzel ért véget ennek a fiatal nőnek a tanúságtétele.

Eusibethet hallgatva egy meleg caracas-i délutánon 800 fiatal előtt, elgondolkodtam azon, hogy hogyan és milyen nagyon

hitt Don Bosco a fiúkban, a képességeikben, lehetőségeikben és az egyes fiatalok szívében rejlő jóságban.

Amit Don Bosco tudott és hitt 160 évvel ezelőtt, az ma folytatódik a világ minden részén. Nem igaz, hogy a mai fiataloknak nincs szép szíve. Természetesen vannak olyan fiatalok, akik a zavartság, a rab-szolgaság és a halál útját járják, miközben még élnek... *Olyan fiatalok, akiket valóban meg kell menteni.*

De vannak még sokan mások, milliók és milliók – a fiatalok, akikkel Eusibeth-tel együtt találkoztam, akik ezt bizonyítják -, akik hisznek az életben, a szeretet szépségében, a megosztás szépségében és az értelem teljességében, amelyet Isten adott nekik.

Még mindig mondhatunk ilyen dolgokat a mai időkben? A válaszom egy határozott „igen”.

Kedves Barátaim, vigyázzatok magatokra és a Jóisten töltsön el benneteket az Ő békéjével!

Újabb ajándék a magyar fiataloknak: megérkezett Dávid Nigériából

Dávid Mbanu nigériai misszionárius, szalézi szerzetesnövendék idén nyáron érkezett Magyarországra. Egy fiatal szalézi, aki elfogadta a misszionáriusi hivatást *ad gentes*, és célja a fiatalok szolgálata bárhol a világon – akár éppen Magyarországon. A szaléziak jelenléte Nigériában sok fiatal számára áldás – vallja Dávid, aki nagyra értékeli a szaléziak közelségét a fiatalokhoz, a nyitottságot és a szándékot a fiatalok élkísérésre.

Dávid Mbanu Nigériában született, 26 éves szalézi. A család négy gyermeke közül ő a második, édesapja már meghalt, édesanyja még él. Anyanyelvén kívül beszél angolul és egy kicsit olaszul, a magyart pedig most tanulja.

A nigériai egyház egy fiatalos, élénk egyház, sok fiatallal, akik hajlandóak szolgálni Istent és elkötelezettek hitünk tanításai iránt. Egy szenvedélyes egyház, amely vágyakozik arra, hogy mindenkinek és mindenhová elvigye Krisztust. Ezt a szenvedélyt hozta magával Dávid hozzánk is. Egy szenvedélyt, amely egyesít, egy olyan szenvedélyt, amely mindenkit Krisztushoz vonz, egy olyan szenvedélyt, amely mindenkire kiterjeszti Krisztus, a Jó Pásztor szeretetét. Az szaléziak jelenléte Nigériában sok fiatalnak áldást jelent. Dávid nagyra értékeli a közelséget a fiatalokhoz, a nyitottságukat és a hajlandóságot a fiatalok és a családjaik támogatására és az általuk létrehozott barátságos szellemet.

Isten hozott Magyarországon, Dávid!

Dávid Mbanu nigériai misszionárius

Szeretek teológiát tanulni, mert tudom, hogy miért tanulom

„No, de kinek a képe van az összes helyiségben a feszület mellett?” – ez volt Kovács Sándor testvér első gondolata, amikor belépett a szombathelyi Szalézi Kollégiumba. Azóta hosszú utat járt be, és idén nyáron „főállású” szalézi lett. Persze itt még bőven nincs vége az elkezdett útnak, de semmi pánik, mert „Veled vagyok!”

Mi volt az első benyomásod a szaléziakról, milyen képet kaptál róluk?

Legelőször Don Bosco képét láttam meg, amikor kollégiumba kerültem Szombathelyre, de nem tudtam, hogy ki az az ember. Belépve a kollégiumi szobába, felismertem Krisztust a feszületen, viszont, hogy ki az az emberke ott a falon, azt nem nagyon tudtam. De nagyon érdekelt, hogy ki ő, és miért van mindenhol ott az arcképe. Aztán szépen lassan megismertem a szaléziakat, ott voltam velük hétvégként is, láttam, hogy megjelentek jópofa alakok a gyerekek között, együtt játszottak, szalonnát sütöttek – akkor még Szombathelyen gyönyörű szép nagy udvarunk volt. Nagyon hívogató volt számomra ez a légkör. Az első szalézi atyák, akikkel először találkoztam, Tóth Jenő atya, Szilvágyi atya, Bősze atya, Varga Laci atya, de már akkor ott volt a fiatal szalézi generáció is, például Márkus Zoltán atya. Jó volt látni, hogy a szalézi atyák, még az idősek is, a maguk módján megtalálták a helyet, ahol a fiatalokkal tudnak lenni. Teljesen bevonzott ez az egész légkör. Aztán szépen lassan kialakult számomra, hogy ki is az az ember a képen.

A főiskola megkezdése előtt volt már benned vágy, hogy fiatalokkal foglalkozz, nevelj?

Nálam ez gyerekkorom óta jelen van. Még általános iskolás voltam, amikor próbáltam segíteni a társaimat angol nyelvből, korrepetálás szintjén. Az világos volt számomra, hogy szeretnék iskolában tanítani. Sajnos a középiskola alatt nem nagyon foglalkoztak a hivatással, tehetséggondozással, ez nagyon hiányzott. Amikor a középiskola végén pályát kellett választani, a nevelőtanárom, aki

nagyon támogató volt, azt mondta, hogy mindenképpen menjek Szombathelyre. Nagyon bizonytalan volt a helyzet, a szüleimmel vacilláltunk, hogy nagyon messze van mintegy 350 km, és ha nem lesz kollégium, albérlésbe nem mehetek. Minden bizonytalan volt, de végül elindultunk Szombathelyre. Amikor megérkeztünk a főiskolai beiratkozáshoz, akkor derült ki, hogy a kollégiumban már nincs hely. Aztán egy gondviselészerű találkozás után (maig nem tudom, hogy ki volt), egy idegen ajánlotta a szalézi kollégiumot. Ilyen módon a nevelés szépen kikerekedett, újra sikerült tovább vinni a gondolatot, hogy fiatalokkal szeretnék foglalkozni. Először még a tanítás volt hangsúlyos, de miután egyre jobban megismertem Don Boscót, ez a vágy átment a nevelés oldalára. A főiskolai oktatóssal az volt a problémám, hogy nagyon későn kerül el oda egy hallgató, hogy hús-vér gyerekekkel, fiatalokkal kezdjen el foglalkozni. Hogy ha nem lett volna a szalézi oratórium, akkor nem tudom, hogyan végeztem volna el a főiskolát. Nekem olyan sokat segített, lökött előre, hogy mindazt, amit tanultam, azt szépen összegyúrva a Don Boscó-i módszerrel tudtam teljesen megélni és így nevelni. A szalézi tapasztalatok nélkül nagyon kevés lett volna a főiskolán megszerzett tudás.

Hogyan jött a gondolat, hogy szerzetes szeretnél lenni?

Hát ez nagyon jó kérdés, ezt inkább a Jóistentől kellene megkérdezni. Először is úgy kerültem oda Szombathelyre, hogy meg sem voltam keresztelve, de ott, ahol az ember megismer egy közösséget, amely befogadta őt és ahol otthon érzi magát, annak nyilván szeretne teljes jogú

tagja lenni és tenni is érte. Ahogy egyre jobban beleláttam az oratóriumba, rájöttem, hogy nem véletlenül van Don Bosco a kereszt mellett, mert Don Bosco is Krisztust követte. Először azt tettem fel magamnak kérdésként, hogy Jézus kicsoda, aztán szépen lassan kinyílt minden előttem. Nagyon tetszik az a mondat, hogy „Don Boscóval Jézushoz” – mert valóban, tényleg el lehet jutni vele Jézushoz. Én is azt gondoltam, hogy nekem is itt a helyem. Nagy hatással voltak rám a fiatalok is. Nem lettem volna keresztény, ha nem látok egy csetlő-botló, de mégis a keresztény értékekhez ragaszkodó, keresztény közösséget. És én is ezt szerettem volna, én ide szerettem volna tartozni, azokhoz, akik képesek egymásnak megbocsájtani, egymást befogadni, elfogadni. Hogy a szerzetesség hogyan jött... Az ember érzi a Jóisten hívását. Azért is félve, puhatolódzva válaszoltam, mert nem láttam a saját családomban erre példát. Nem láttam, hogy erre a szolgálatra elhívják az embert és a teljes életét odaadja a Jóistennek. Volt az életemben egy olyan szakasz, amin átestem, át kellett, hogy essek. Szerintem minden fiatalnak is át kellene esnie egy ilyen döntésen, hogy a konvencionális hitből, a családi hagyományon túl, egyedül tegye fel azt a kérdést, hogy: „Miért kell elmennem szentmisére?” Az én életemnek is volt egy ilyen szakasza, amikor feltettem ezt a kérdést. Mert az evangélium szerint kellene élni, keresztényként leginkább ez határoz meg minket, hogy mennyire tudunk az alapján élni. Aztán szépen lassan rájöttem, hogy az igazi szabadságot, boldogságot az adja meg, még akkor is, ha sokszor nehézségekkel, lemondásokkal jár, hogy ha ezt az utat választja az ember. De ez a lemondás adja a legnagyobb

boldogságot. Amikor a Brenner János kollégiumban dolgoztam, felfigyeltem magamra, hogy rengeteg időt töltök a fiatalokkal, többet mint a munkaidőm. Nagyon szerettem a fiatalok között lenni. Egyik napról a másikra eldöntöttem, hogy haza kell mennem és el kell rendeznem az otthoni dolgokat. Mert elhatároztam, hogy úgy szeretnék belépni a szaléziakhoz, hogy az elvarratlan szálakat megpróbálom megoldani. A szüleimnek mondtam el először, hogy belépek a szaléziákhoz, akik az idő múlásával elfogadták, illetve látják azt a jót, amit a szaléziák tesznek. Engem is sokat „csiszolnak”, figyelmeztetnek, hogy nem kell ettől elszállni. Fontosnak tartom, hogy a családi kötődéseket megőrizzük, ápoljuk, hiszen nélkülük nem lennénk itt. Megmondom őszintén, hogy akkora szabadságot sosem éreztem még, miután elmondtam a szüleimnek, felmondtam a munkahelyemen és le tudtam mondani mindenről.

Hogy tekintesz vissza a jelölt idő és az olaszországi tanulmányok időszakára?

Tudtam, hogy Szombathelyet el kell hagynom, ezt kicsit nehezebb volt kezelnem, mert nagyon szeretem a várost, a vasi légkört. Kazincbarcikára kerültem, nagyon érdekelt, hogy a szaléziák hogyan foglalkoznak az ottani cigány fiatalokkal. Nagy kíváncsisággal indultam útnak Kazincbarcikára, és kihívásnak is tekintettem, hogy én hogyan fogok ott velük foglalkozni. Mikor megérkeztem, rögtön bekerültem egy táncversenyre zsűrizni. Az egyik első feladatomból az volt, hogy a fiataloknak tanítsam meg a Don Bosco himnuszt. Nagyon izgágák voltak a próbákon, de felajánlottam nekik, hogy ha megtanulják az éneket, akkor kapnak egy meglepetést. Utána mindenki szorgalmasan, együttműködve vett részt a próbákon. Majd megkapták a meglepetést: néptáncoltam nekik. Onnantól kezdve nagyon könnyű dolgom volt, befogadtak. Nagyon szerettem bejárni a Don Bosco kollégiumba. A jelölt idő után kezdődött az olaszországi szalézi élet. Kezdve a szép olasz nyelv elsajátításával, ami meglepett engem is, hogy milyen könnyen ment. Az egy év noviciátus alapvető élmény, mert itt kerülünk közvetlen kapcsolatba a szalézi lelkiséggel. Elméleti és gyakorlati tapasztalat is volt egyben. Nagyon sokat segített nekem ebben az időszakban az, hogy a noviciusmesterünk egy nagyon érdekes ember

volt, de nagyon jószívú és nagyon mély lelkiségű ember. Engem ahhoz a tapasztalathoz segített hozzá, amit a mai napig élek minden nap, hogy mit jelent az, hogy nekünk missziósoknak kell lennünk. Nekünk van küldetésünk, akár random fiatalokkal a tengerparton, akikhez teljesen ismeretlenül oda kell menni és beszélgetni, velük lenni. Ez hatalmas tapasztalat volt számomra, nem gondoltam volna, hogy nekem ez menne, hiszen én egy visszahúzódó személy voltam. Megtapasztaltam, hogy főszereplővé kell válnunk a saját életünkben. Volt két idősebb rendtárs, akit elkísértünk az utolsó napokig. Felváltva voltunk velük, állandó jelenléteket biztosítottunk nekik. Az első fogadalomtétel után kezdődött a posztnoviciátus és a filozófiai tanulmányok a szalézi egyetemen. Nagyon sok tanulnivalónk volt, nagyon izgatott voltam, hogy hogyan fogok olasz nyelven vizsgázni. A közösségi élmények, és ki kell emelnem, a filozófiai tanulmányok nagy hatással voltak rám. Rengeteget segítettek nekem a filozófia, például abban, hogy merjünk feltenni kérdéseket és ne törődjünk bele a dolgokba, ezt a mai fiataloknak is fontos lenne megtanulni. Ami az Olaszországban töltött időszakból nagyon hiányzik, az a közösség, a társak, akikkel együtt töltöttük a posztnoviciátusi éveket.

A tanulmányok után (és előtt) a tirocínium az egyik meghatározó szakasz egy szalézi életében. Hogy teltek ezek az évek?

Nagyon szép helyekre vezetett engem, még hozzá Péliföldszentkeresztre és Nyergesújfalura. Amikor megkaptam az engedelmességi levelet, amiben az állt, hogy szalézi oratóriumvezetői feladatot kapok, és hogy még tanítani is fogok a gimnáziumban, csak lestem, hogy „Micsoda?” Persze azért volt valami fogalmam róla, de nem tudtam, hogyan mennek ott a dolgok. Nem volt senki a szaléziák közül, aki tudott volna segíteni, mert De Rossi atya is akkor került oda az iskolába nevelési igazgatóhelyettesnek. Próbálkoztunk, hogy mi volt eddig, milyen újat lehetne bevezetni. Az első év nagyon-nagyon sok mindenre megtanított. Nagyon szép volt látni a fejlődést, hogy nem csak a szalézis diákok kapcsolódnak bele az oratórium életébe. Nagyon jó fiatalok vannak Nyergesújfalun. Sokan vagyunk biztosan úgy vele, hogy a tapasztalataink később érnek be, jobban

felértékelődnek számunkra. Amikor arra felé járok, akkor mindig nyitott szemmel járok, hogy vár-e valamelyik ismerős fiatal a buszra, mert akkor elviszem haza.

Milyen volt újra beülni az iskolapadba és teológiát tanulni?

Izgalommal teli várakozás volt, nem félttem a tanulástól. Néha azért jobban kell motiválnom magam a tanulásra, mint régebben, de nagyon szeretem, nagyon szeretek teológiát tanulni – ez fontos, hogy benne legyen a Szalézi Értesítőben. Most érzem azt, hogy amit tanulok, azt szívesen, szeretettel tanulom. Szivacsoként szívom magamba az információkat. Az egyetemen kezdem jobban megérteni a Szentírást, jobban elmélkedni róla. A tanulmányok mellett az óbudai oratóriumvezetőt támogatom az oratóriumban és a szalézi animátorképzésben. Ezek mind olyan feladatok, amelyek rengeteg időt kívánnak, mert a fiatalokat ezekben a helyzetekben kísérni kell, nem csak megtartani egy képzési alkalmat. Az a jó az egészben, hogy az ember látja és tudja, hogy miért tanul.

A nagy nap elérkezett, és mostantól teljes állású szalézi vagy. Hogyan készültél az örökfogadalomra?

Az örökfogadalomra készülés természetesen nem az előtte lévő néhány hónapban történt. Megelőzik az évek, a noviciátus, a tirocínium stb., mind meghatározói ezek az örökfogadalomnak. Mindezek hozzáadtak az ember formálódásához valamit. Az év elején tört rám a „frász”, hogy ebben az évben örökfogadalmam lesz. Mert olyan távolinak tűnik az elején. Nagyon sokat segített a felkészülésben egy szalézi atya, aki el tud kísérni engem. Valamint közvetlenül az örökfogadalom előtt Barsi Balázs atya tartott nekünk egy lelki felkészülést. Amikor az ember a Jóisten mellett akar elköteleződni, bármilyen szinten, akkor a sátán bepróbálgat, és bizony ő is minden szinten. Sok különböző nehézséget éltem meg az évek alatt, ugyanakkor a felkészülésből megmaradt, és sokszor írtam le, amit a Szentírásban olvashatunk „Veled vagyok!” mondja Jézus. A jóban, a kegyelmi pillanatokban, de bizony a problémák közepette, a nehézségekben is „Veled vagyok!” Ez ad nekem egy óriási nyugalmat, nem hiába mondjuk, hogy „Emmanuel, velünk az Isten!”

26. Szalézi Ministránstábor

Idén 26. alkalommal került megrendezésre a Szent Istvánról nevezett Magyar Szalézi Tartomány legrégebbi tábora Péli-földszentkereszten július 14–18. között. Az utóbbi évek legnagyobb létszámának örülhettünk, hiszen a programokon közel száz gyermek vett részt, illetve sok szalézi atya, testvér és segítő. A táborba ellátogatott Andrásfalvy János tartományfőnök atya is.

Ebben a hagyományosan kimon-dottan fiú ministránsoknak szóló tábor-ban a résztvevők csapatokra osztva küz-denek a Boldog Sándor István vándorku-páért. Idén a fiúk nagyon sok helyszínről érkeztek – nem csak szalézi plébániákról – emiatt összevont csoportokban küzdöt-tek. A résztvevők többek között Sopron-ból, Szombathelyről, Győrből, Tataról, Tatabányáról, Nyergesújfaluról, Buda-pestről, Balatonból, Borsodnádásdról, Etyekről, Tordasról, Gyuróról, Jászapáti-ból, Vámosgyörkről és Gyöngyöshalász-ból érkeztek.

A szervezők rengeteg programmal ké-szültek, amelyek között egyaránt volt lelki és testi program is. A lelki részt Kirner Zoltán atya és Ábrahám Béla volt tartományfőnök atya vezette az „*Íme hitünk Szent Titka*” gondolat nyomán, amit előadásokon és interaktív programo-kon, valamint a mindennapos szentmisé-ken és reggeli, esti imákon, szentségimá-dásokon adtak át a résztvevőknek.

Megtekintették a Gerecse Natúrpark Lá-togatóközpont állandó kiállítását és a teremtésvédelemről szóló elgondolkodta-tó előadás meghallgatásán kívül tettek is természeti környezetünk védelmében: egy szemétszedési akció keretében segí-tettek tisztábbá varázsolni Péliföldszent-kereszt szűkebb környezetét.

Sok sportversenyen, ügyességi és szelle-mi feladatban is volt megmérettetés, de a kikapcsolódásra is maradt idő. Minden napra jutott foci, csocsó, pingpong, de fürdés is volt: szerdán egész délután él-vezték a jó időt, amiből sajnos kevés jutott erre a hétre. A kirándulás sajnos elmaradt, ennek ellenére remek hangulat-ban telt a hét, és a csillogó szemeket néz-ve mindenki jól érezte magát és testben, lélekben felfrissülve, újult erővel tudtak visszatérni a mindennapi életükhöz és az Isten szolgálatához az oltárnál.

A „Ministráns, aki tetszik nekem” elne-vezésű egyéni versenyben idén Tódor Benedek bizonyult a legjobbnak Tordas-

ról, a kupát pedig a „Testvériség” nevű csapat nyerte, amelynek tagjai Sopron és Csákvár ministránsaiból verbuválódtak.

Reméljük, jövőre ugyanitt legalább ilyen szép létszámban fogunk ismét találkozni!

Egyéniben Tódor Benedek nyert

A „Testvériség” csapat bizonyult a legjobbnak

Tábori beszámoló
Sándor Dorottya

Szalézi Zenetábor 2020. Bízom Benned!

Ritka pillanat és nehéz szavakba önteni azt az érzést, amikor egy álom a szemünk láttára egyik pillanatról a másikra létrejön, hallhatóvá válik. Márpedig a Szalézi Zenetáborban idén is megtörtént ez a csoda. A fiatalok öt kemény „munkanap” alatt megalkották azt a szentmisét, amit aztán ország-világ hallhatott az augusztus 15-i örökfogadalomtétel során.

Augusztus 9–16. között Péli-földszentkeresztben rendeztük meg a 4. Szalézi Zenetábort „Bízom benned” mottóval. A dalok, lelki és közösségi programok ebben a hármasságban teltek: bizalom Istenben, bizalom önmagamban, bizalom a társamban. („De akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, mint a sasok. Futnak, de nem fáradnak ki, járnak-kelnek, de nem lankadnak el.” Iz 40,31)

Az elmúlt évekhez hasonlóan a délelőttöket ismét a munkának szenteltük, a délutánok és az esték pedig közösségépítéssel teltek. A program egyik fontos pontja volt a napi szentmise, ahol a gyerekek zenei szolgálatot teljesíthettek, illetve a

hét során megtanult dalokkal a szombati örökfogadalmat, valamint a vasárnap délelőtti 10 órás szentmisét közösen tettük ünnepélyesebbé.

Az idei táborban 50 fiatalal foglalkoztunk a már megszokott 4 szekcióban (gitár, dob, szólóhangszer, kórus), majd az összprobákön csiszoltuk a tudásunkat. A sok munka mellett bőven volt alkalmunk pihenni és játszani is (éjszakai játék az erdőben, kézművesek, strandolás, fordított ki mit tud, szervezői koncert, szörppong stb.). Szerda délután pe-

dig bibliodráma foglalkozáson vettek részt a nagyobbak.

Nagy öröm volt számunkra, hogy sok szalézi is bekapcsolódott a táborba, volt, aki már régi motorosként (Emmanuel és Tóth Péter), és volt, aki először jött (Tibor testvér, Balázs, Domonkos, Marci), köszönjük a sok-sok munkát, amivel segítettek minket.

Jövőre pedig ismét lesz Szalézi Zenetábor, 2021. augusztus 8–15. között, előreláthatólag Péli-földszentkeresztben, várunk mindenkit nagy-nagy szeretettel.

BoscoFeszt 2020

Több telik tőled! - Ezzel a jelmonddal vártak minket a Szaléziak és a Stáb tagjai a hatodszorra megrendezett BoscoFesztre. Csodálatos volt látni a megérkezéskor, hogy az először szalézi körökben mozgó fiatalok is mennyire otthon érzik magukat az első percek után! Az animáció csoport tagjai minden napra egy színdarabbal készültek számunkra, amely a napi témákat dolgozta fel.

A hétfői nap Don Bosco egy idézetet foglalt magába: *„Elég, hogy fiatalok vagytok, hogy nagyon szeresselek benneteket.”* A csoportjainkat is megismertük, ahol a mindennapi témáról személyesen is tudtunk beszélgetni. Minden évben az egyik legnagyobb öröm számomra, hogy a szentmiséken mi, résztvevők is teljesíthetünk zenei szolgálatot! Annál nagyobb öröm amikor alig férünk el a templomban és egy szívvel-lélekkel vagyunk együtt a kezdetektől! A nap folyamán természetesen sok bans és kreatív feladat is várt ránk. Egy naplót is kaptunk, melybe minden este a „jóéjszakát” után gondolatainkat papírra tudtuk vetni. Este várt ránk a teaház, néptánc, óriás honfoglaló és bátorságpróba. Minden este változatos fakultatív programokkal leptek meg bennünket a szervezők.

Kedd reggel sokan zsolozsmával kezdtük a napot. A napindító ima és a reggelit követően előadásokon vettünk részt, ahol az önismeretről tudtunk meg többet. A várva várt strandolás sem maradhatott ki, ahol azon kívül, hogy a vízbe mártóztunk, csónakáztunk és vízibicikliztünk, kézművesek, henna, és különböző sportjátékok vártak bennünket. Ezen a napon szentségimádás és gyónás is volt, melyben teljesen magunkévá tudtuk tenni a napi témát: *„Járjatok a földön, lakjatok az égen”*.

A következő nap délelőttjén szabad választás szerint egy hegymászótól, vízilabdázótól és ritmikus gimnasztikázótól tudtunk meg többet a csapatmunka lé-

nyegéről, nehézségeiről és arról, hogy hogyan lehet ezeken felülkerekedni. Délután a strandon elkezdődött a strandröplabda bajnokság.

Estefelé nagyon erős rosszullet fogott el, ezzel azt hittem, hogy befejeződött számomra a nyár egyik legjobb hete, de végül ezen a napon tapasztaltam legjobban, hogy mi is az a Szalézi Család. Nemcsak a szaléziak voltak mellettem anyai és apai szeretettel, hanem minden fiatal, aki hallott erről. Szívvel-lélekkel próbáltak segíteni így végül tudtam maradni. Ezt máshogyan nem is tudom szavakba foglalni, mint a napi mottóval, *„mert együtt minden könnyebb”*.

Hajnalban sokan indultak fel az Öregkőre, ahol idén a napfelkelte mellett a reggeli zsolozsmát imádkozták. A délutáni előadás témája: *„Isten másokért teremtett bennünket”*, melyet egy parlamenti képviselő, egy bíró és egy rendőrtiszt tartott számunkra. A tartományfőnök, Andrásfalvy János atya is meglátogatott bennünket és a lourdes-i barlangnál tartott számunkra szentmisét. Bár az utolsó teljes napunk volt együtt, a szomorúság nyomát látni se lehetett, próbáltuk teljes

mértékben minden pillanatát kiélvezni az estének. A DJ-nek köszönhetően a tánc nem maradt el, de imalehetőség is volt a templomban és teaház az Ifjúsági Házban. Este kint a szabad ég alatt a kereszttel mellett imádkozhattunk együtt. Sokan így kezdtük az idei BoscoFeszt utolsó napját. Utolsó üzenetként az idei Strenna állt: *„Jó keresztények és becsületes állampolgárok”*. A személyes búcsúzás következett és miután közösen adtunk hálát az utolsó közös étkezés is eljött. Szerintem egyik kisbusz vagy autó sem indult el a tervezett időben, húztuk az időt, amennyire csak lehetett, hogy minél tovább lehessünk együtt.

Néhány hónappal ezelőtt még nem hittem volna, hogy ezeket a sorokat majd leírhatom számotokra. *„BoscoFeszt nélkül nem lesz teljes a nyaram!”* – gondoltam magamban sokszor még az online tanulás utolsó heteiben.

Utólag viszont igazat kell adnom Szent Pálnak: *„Az Istent szeretőknek minden a javukra válik.”*

Köszönöm mindenkinek ezt a csodálatos és felejthetetlen hetet!

Jövőre ugyanitt!

„A szeretet leleményes: mindig tud mit dicsérni.”
(Don Bosco)

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Kedves Fiatalok!

Nagy örömmel köszöntelek titeket a #SzaléziNyár közepén. Mire e sorokat olvashatjátok, sajnos már véget érnek a nyári programok, a táborok, de talán jó lesz visszaidézni azok minden örömét és jóleső fáradtságát. Fülöp-szigeteken töltött két tanulmányi évem után nagy boldogságot jelentett, hogy újra együtt lehettem veletek. Nem véletlen, hogy Don Bosco atyánk is azt emlegette a fiataloknak egy-egy hosszabb utazása után hazatérve, hogy „itt, köztetek érzem jól magam”. A vírus okozta bezártság után bizonyára nektek is nagy élményt jelentettek a találkozások, a közös együttlétek, beszélgetések és imádságok. Mindannyian természetükből fakadóan vágyunk rá, hogy elfogadjanak és szeressenek minket. Mindezt azokban a közösségekben tapasztalhatjuk meg, ahova jó tartozni, ahol támogatnak, ahol számítanak ránk és számolnak velünk. Ne feledjük azonban, hogy a közösséghez tartozás – legyen az a család, egy animátor közösség, egy sportegyesület, stb. – felelősséggel is jár. Fontos szem előtt tartanunk alapító atyánk mondását: „Isten másokért teremtett bennünket.” Sokat kaphatunk a közösségtől, de nekünk is tennünk kell érte! A Szalézi Ifjúsági Mozgalom is egy közösség, amely értetek van, jobban mondva ti vagytok az! Kövessétek bátran Don Bosco és Mazzarello Mária hívását, és tegyétek mások számára is boldogabbá a SZALIM közösségéhez való tartozást. Legyetek ti is „fiatalok a fiatalokért”!

Szeretettel várunk titeket az évközi programokon is, ahol újra megélhetjük a találkozás és az összetartozás örömét!

Imádsággal gondolok rátok:
Jani Áron testvér

Jóéjszakát

Bátorság! Előre!

Az élet Isten ajándéka, tele lehetőségekkel a boldogságra. Nehezen vesszük észre azonban az élet szép oldalát, amikor összecsapnak fejünk felett a hullámok, amikor elérnek a gondok, a nehézségek vagy amikor olyan kihívásokkal kell szembenéznünk, melyekről elképzelésünk sincs, hogy hogyan fogjuk megoldani. Don Bosco a nehéz, kihívásokkal teli helyzetekben gyakran bátorította a fiatalokat ezekkel a szavakkal: Coraggio! Avanti! Bátorság! Előre!

Mindig arra bátorított, hogy az élet kihívásait kiindulópontként tekintsük és bízzuk rá magunkat a Gondviselésre, mert Vele semmi sem lehetetlen. Don Bosco felelősségteljes feladatokat bízott az oratóriumban a közel húszéves fiatalokra, és ők beleálltak az új helyzetekbe, melyekből sokat tanultak, még a hibáikból is. „Az Istent szeretőknak minden a javukra válik” (Róm 8,28) írja Szent Pál. Ebben a mondatban hangsúlyos a „minden” szó. Ez nem csak a jó dolgokra vonatkozik. Ha tiszta szívvel Istenhez fordulunk, Ő a rossz dolgokat is képes a javunkra formálni, melyekből megtanulunk valami fontosat az élethez, és amellyel Őhöz is közelebb kerülünk.

Don Bosco gyermekkorában, fiatal kora és későbbi élete is tele volt nehézségekkel, sokszor kilátástalan helyzetekkel. De kitartóan tanult, dolgozott és töretlenül haladt előre, mert hitt és bízott Istenben, aki sohasem hagy el bennünket. Kedves fiatalok és régebb óta fiatalok! Don Bosco benneteket is bátorít a nehézségeitekben, a kihívásaitokban és mikor úgy érzitek, hogy megbénítana a félelem, visszhangozzanak bennetek az ő szavai: „Bátorság! Előre!”

Kovács Sándor Ferenc SDB

TÖPRENGŐ

Kinek a nevét rejtik az összekevert betűk? Küldd el nekünk a megfejtést a toprengo@szalim.hu e-mail címre november 25-ig, és írd meg azt is, hogy ez a dátum miképpen kapcsolódik a betűkből kiolvasható névhez.

incgaamohcerti

Az óbudai oratórium bokrétaünnepé

Mérföldkőhöz érkezett az Óbudai Szalézi Oratórium kivitelezése: a Kiscelli utcában a tartószerkezet elérte a legmagasabb pontját. Ez alkalmából 2020. július 10-én adtak hálát szentmisében a hívek, valamint 2020. július 11-én délután, a helyszínen jellemző „veszélyforrások” miatt szűk körben régi szokás szerint lombokkal – bokrétaival - díszítették, és kis ünnepséggel jelölték meg az alkalmat.

Az ünnepségen a szaléziakon túl a kivitelezésben résztvevők, vagyis a tervező Finta Stúdió Kft., a lebonyolító és műszaki ellenőr MD'S Consulting Kft., valamint a kivitelező Mester Építő Kft. munkatársai vettek részt. Az ünnepen vendégünk volt egykori óbudai animátorunk, Nacsá Lőrinc, aki jelenleg országgyűlési képviselő, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) elnöke. Andrásfalvy János tartományfőnök atya felidézett egy eseményt Don Bosco életéből, amikor XIII. Leó pápa rábízta a római Szent Szív Bazilika igencsak sok gonddal járó építését, jelezve, hogy nem rendelkezik forrásokkal, hogy megbízhassa őt: Don Bosco elfogadta, és egyetlen feltételként az építkezés kibővítésének lehetőségét állította a pápa elé, hogy a templom mellett egy oratóriumot és egy intézetet is építhessen, ahol mesteriséget tanulhatnak az abból a városrészből származó szegény fiatalok.

Ábrahám Béla atya, előző tartományfőnök kifejezte örömét a nagy előrehaladás láttán, hiszen csak az alapkövetélnél járt itt (az épület alapkövét 2020. február 10-én, Varga Mihály pénzügyminiszter úr, Óbuda országgyűlési képviselője rakta le). „Úgy építsetek, hogy gyerekeknek csináljátok – fordult a kivitelezőkhöz – hiszen mi, szaléziak soha nem magunknak építünk, hanem a küldetésünk címzettjeinek.” Kiemelte, hogy nem lesz könnyű működtetni mindezt, ezért kellenek a fiatal szaléziak, akik majd megtöltik élettel az épületet.

Nacsá Lőrinc kifejtette, hogy mindig érdekelte, hogy mi lesz itt és egyetértett Béla atyával, hogy nagy munka vár majd a fiatal szaléziakra, de a keretek adottak lesznek, hogy fantasztikus szalézi munkát lehessen majd végezni.

Együtt elmondtak egy imát az építőkért, majd az építész tervező, Guczogi György kalauzolásával bejárták az építkezést.

Az 1714 m² szintterületű, új oratórium-épület háromszintes átriuma önmagában egy közösségi tér lesz, ami egy üvegfal révén összenyitható az udvarral. Az átriumhoz egy 50 fő befogadására alkalmas, minikonyhával ellátott, különválasztható tér is tartozik. Emellett az épületben helyet kap egy 150 fő befogadására képes, szükség esetén három részre osztható díszterem, valamint hét kisebb, 20-50 m² alapterületű közösségi szoba. A földszinten levő, az udvaron található közösségi tereket, játszótérrel és sportpályákat kiszolgáló öltözők és vizesblokkok közvetlenül az udvarról lesznek elérhetőek.

Az épület megfelel a 2021-től érvénybe lépő energetikai követelményeknek, megújuló energiával, levegő-víz hőszivattyúkkal fog üzemelni.

A beruházás értéke 1,4 milliárd forint, mely 100%-ban vissza nem térítendő állami támogatás révén valósul meg.

Műhelyiskola

A „Tedd képessé – Don Bosco Szakképzés-fejlesztési Mintaprogram Műhelyiskolai programelem” célja a szakképzési rendszerben a lemorzsolódással veszélyeztetett, 16 éven felüli (8 általános iskolai végzettséggel rendelkező) fiatalok képzésben tartása. A program célja továbbá, hogy a fiatalok életkezdését, a munkaerőpiacon történő elhelyezkedését, a munka világába történő beilleszkedését segítse, a programban résztvevők versenyképes képzettséghez (részszakmához) juttatásával.

A program a Szakképzés 4.0 stratégia alapján az új szakképzési törvényben megfogalmazott műhelyiskolai képzési formához kapcsolódik, annak pilotjaként működik.

A projektet a Don Bosco Szalézi Társasága és a Nemzetgazdasági Minisztérium között 2018 áprilisában kötött stratégiai megállapodás alapján a szakképzést felügyelő Innovációs és Technológiai Minisztérium finanszírozza. A támogatás összege 1,2 milliárd forint, ebben benne van többek között az új műhelycsarnok kivitelezési költsége, az alkalmazotti költségek, a diákok juttatásai (havi juttatás, a szakma megszerzéséhez kötött életkezdési járulék, jogosítvány, utazási- és étkezési támogatás stb.) és a képzés teljes anyag és rezsiköltsége a program futamidejére, ami mindennel együtt két naptári év.

A programban 40 olyan diák vesz részt, akik a szakképzésből egyébként lemorzsolódtak volna. A műhelyiskolai képzés lényege, hogy a tanulók mester-diák kapcsolatban, műhelyben végzendő gyakorlati munka által tanulják meg a részszakmák fortélyait. Nincs tehát külön elméleti képzés, mindent a gyakorlati tevékenység által, annak végzése közben sajátítanak el. A mesterek munkáját mentorok segítik, akik felelősek a diákok motivációjáért, illetve abban segítik a mestereket, hogy a megfelelő pedagógiai eszközöket alkalmazzák a képzésben részt vevő fiatalokkal.

A műhelyiskolai képzésben résztvevők a következő öt részszakmát fogják elsajátítani: fémipari gyártás előkészítő, falazó kőműves, szobafestő, lakástextil készítő és csőhálózat szerelő.

A projekt része egy több, mint 1100 m²-es műhelycsarnok építése is. A csarnok a Don Bosco Szakképző területén kerül

Az új létesítmény tervei

megépítésre, a közbeszerzés sikeres lefolytatását követően az első kapavágásra várhatóan szeptember végén kerül sor, a kivitelezés véghatárideje 2021. június 30. lesz.

A csarnok átadásáig ideiglenesen az iskola egyik telephelyén alakítottunk ki képzőközpontot. A hely átalakításában, a tanműhelyek kialakításában a műhelyiskola diákjai is aktívan részt vettek: június 15. és július 30. között együtt festettek, szereltek, takarítottak mentoraikkal, és munkájukkal a lehasznált épületből és félig elhasznált eszközökből szinte újat varázsoltak. Elmondhatjuk, hogy a műhelyiskolai képzés már a felkészülés időszakában megmutatta előnyeit: a gyerekek hasznos, kreatív munkavégzés során sajátítottak el szakmai tudáselemeket, mentoraikkal együtt dolgozva.

A Tedd Képessé mintaprogram Magyarországon elsőként végez műhelyiskolai képzést, számunkra büszkeség az, hogy példaként tudunk majd szolgálni mindazon szakképzési centrumok, illetve nem állami szakképzők számára, akik ezt a képzést a jövőben meg kívánják majd indítani. Tapasztalatainkat nyilvános

szakmai anyagokban és a program második felére elkészülő, akkreditált mentor-képzés keretében is át fogjuk adni az érintett szakképzőknek.

Szalézi Nyergesújfalu

Vitális Gábor atya plébánosi bemutatkozása

Egy kis szalézi történelmet írtak Nyergesújfalu 2020. augusztus 2-án: az első szalézi plébános, Vitális Gábor atya a vasárnapi ünnepi szentmisében hivatalosan is bemutatkozott a híveknek. A hivatalos, ünnepélyes személyes átadásra szeptember 6-án került sor, amikor Erdő Péter bíboros Nyergesújfalura látogatott.

A nyergesújfaluiak közül sokan már régebb óta ismerik a szaléziakat: van, aki gyerekkori élményei között őrzi az itt kántorkodó Edelényi atya alakját, aki a templomi Szent Cecília kórust alapította, néhányan még korábbról, még a régi Szalézi Intézet idejéből emlékeznek rájuk, de a legtöbben talán a régi nyári „Mini” táborokból, amikor a plébánia gyerekhada minden nyáron Péliföldszentkereszten táborozott. Persze, sok helyi fiatal jár a Zafféry Károly Szalézi Középiskolába, de a frenetikus nyári napközi oratórium jóvoltából is sokan ismerik már a „szalézi” nevet. Most pedig az érsek atya kérésére a rend örömmel elvállata a plébánia ellátását, így „szalézi” lett a nyergesújfalui templom is! Vannak, akik úgy gondolják, hogy csupán egy újabb plébános érkezett, de aki ismeri a szaléziakat, az tudja, hogy ez nem csak ennyit jelent, hiszen a szaléziak a százéves iskolájuk mellett álló templomban is Don Bosco fiai maradnak.

Az új plébánost Khéner Gyula, az egyházközség világi elnöke üdvözölte, felkínálva neki minden segítséget és együttműködést, hiszen számára sem ismeretlen a szalézi név.

Vitális Gábor atya, mint új plébános a prédikáció elején szölt néhány szót önmagáról, de nem magát akarta középpontba helyezni. Hangsúlyozta, hogy egy szalézi sosincs egyedül, hiszen mindig mellette vannak rendtársai: most is vele van a tartományfőnök vikáriusa, a péliföldszentkereszti szerzetesi közösség igazgatója, De Rossi atya, akit az iskola nevelési igazgatóhelyetteseként már sokan ismernek.

„Ha összegyűjtjük azt a keveset, amink van, és odatesszük Krisztus elé, akkor Ő ezt meg fogja sokasítani, mert Ő nem a problémák Istene, hanem az élet Istene. Krisztus ma meghív bennünket, hogy azt a keveset tegyük a közösbe, én pedig meghívom a kedves testvéreket, hogy azt a keveset, amik mi magunk vagyunk, osszuk meg, mert ha megosztjuk egymással, amink van, és amik vagyunk, akkor az a közösségünk javára válik” – mondta prédikációjában Gábor atya. Legyen úgy!

Kettős beiktatás

Kettős beiktatással ünnepelték augusztus 29-én a kazincbarcikai Szent Család-templom felszentelésének 13. évfordulóját: P. Tran Si Nghi Ferenc SDB plébánosi, valamint P. Ábrahám Béla SDB rendházigazgatói beiktatásával. A szentmisét TERNYÁK Csaba egri érsek mutatta be. Az ünnepélyes eseményen jelen volt Andrásfalvy János tartományfőnök.

A főpásztor szívesen látogat Kazincbarcikára, most is fontosnak tartotta, hogy eljöjjön az új plébános, Ferenc atya beiktatására. Andrásfalvy János tartományfőnök emlékeztetett rá, hogy a szaléziak 1993-ban telepedtek le Kazincbarcikán, s a későbbiekben egyre bővült a kapcsolat az egyházmegyével, egy újabb iskola és a plébánia is a szaléziakhoz került. Reményét fejezte ki, hogy Isten áldása továbbra is meg fogja szentelni ezt a nagyszerű együttműködést.

Először Ábrahám Béla atya rendházigazgatói eskütételére került sor, ami az érsek szavait idézve mindannyiunkat megerősít keresztény identitásunkban, Jézus Krisztushoz és az Ő Egyházához való tartozásunkban. „Imádkozzunk értük, hogy azt a feladatot, amit kaptak az Egyházban, hűségesen és örömtelien tudják ellátni” – mondta a főpásztor.

Az evangéliumot követően történt meg Tran Si Nghi Ferenc atya plébánosi eskütétele és beiktatása tisztségébe. Ezután TERNYÁK érsek atya a templom kulcsát, az evangéliumot és a misézőkelyhet átadta az új plébánosnak.

A szentbeszéd után Ábrahám Béla szalézi igazgató és Tran Si Nghi Ferenc szalézi plébános közösen elmondták az Apostoli Hitvallást, majd Béla atya letette az esküt és aláírásával megerősítette a hivatal átvételét.

Kísérje Isten gazdag áldása és megerősítő kegyelme az új plébános és az új igazgató munkálkodását!

Tűnődések és Don Boscóhoz intézett kérdések, gondolatok

Az elmúlt néhány év eseményeit, híreit és az azokban szereplő fiatalokat figyelve egyre gyakrabban villan át bennem, hogy a mindennapokban kopnak az erkölcsi, életvezetési, kapcsolatteremtési stb. értékeink. A talmi meghatározásokkal átszótt családra vonatkozó értelmezések, elvárások, a személyiségfejlődést megzavaró jó és rossz tolmácsolása s ezen keresztül generációk, az sem ritka, hogy családtagok egymástól való eltávolodása, a kölcsönös meg nem értés, félreértés egyre gyakrabban szövik át a szeretet- és emberi kapcsolatainkat.

Gondolatban újból és újból megkérdem, hogy „Don Bosco, Te mit tennél, ha...” Ilyenkor, ha lehetőségem van rá, akkor előveszem az általa vagy róla és a nevelési módszereiről írt, illetve azok nyomán született könyveket, abban keresve a sugalmazott feleletet. Máskor csak töprengek és remélem, hogy meglátom/meghallom a választ. Tűnődéseim sorába tartozik az a kánikulai nap, amikor a Veszprém és Székesfehérvár közötti úton Várpalotánál defektet kapott az autóm. Azon gondolkodva, hogyan kérjek segítséget, megdöbbentett az a tény, hogy egy javítás alatt álló felüljáró híd lábánál állok, de az esetleges megoldást jelentő, az autótú másikkal szembe fordított benzinkúthoz már átmenni nem tudok, mert a híd két középső elemét kiemelték, s csak a szélső pillérek állnak. Jelen esetben ez áthidalhatatlan akadály is lehetett volna, ha nem lett volna nálam a mobilom. Kikerestem a várpalotai autószerelők névsorát és első hívásra sikerült egy, először a jelen munkájára hivatkozva elutasító, majd a hőségre utalva magát gyorsan meggondoló és legalább 40–45 perc türelmet kérő férfihanggal beszélnem. Közben a 150–200 km-re lévő családtagjaim is el akartak indulni értem, de már a megoldást remélve, lebeszéltem őket.

A tűző napon való várakozás közben sok autó suhant el melletttem. Volt olyan, amelyikben láttam az utasokat, vezetőket is és zömében fiatal családokat, párokat és egyedül utazókat. Már nagyon me-

gem volt, vizet sem hoztam magammal és megint Don Boscóval kezdtem beszélgetni: „Látod, így neveltük őket! Itt áll a hőségben egy idősebb hölgy és senki sem kérdezi meg, hogy miben segíthetne. Lehet, hogy a sok autótúton történő rablás miatt félnek megállni?” Már nem figyeltem az elsuhanó autókat, csak befelé fordultam és egyre rosszabb közérzettel vártam a szerelőt. Majd hirtelen felemelve a fejem, a hídpillér felé fordulva két fiatallembert láttam felém közeledni. Bennem egy pillanatra ugyanúgy felsejlett, mint ahogy Don Boscóval való beszélgetésemkor a félelem, nehogy kifoszszanak s ezért a táskámat a vállamra akasztva és a slusszkulcsot a kocsiból gyorsan kivéve vártam őket. A két húszas éveie lején járó fiú kedvesen megszólított és felajánlották, hogy megpróbálják kicserélni a defektes kereket. A segítő szándékon kívül az volt a legszebb, hogy a kerékszerelésben aktív elküldte a társát a hídpillér másik oldalán álló kocsijukhoz, hogy neki is és nekem is hozzon egy-egy biztonsági mellényt, nehogy baj érjen minket. Ez a gondos odafigyelés különösen jól esett. Közben megtudtam róluk, hogy semmi közük sincs az autószereléshez, hanem a közeli Veszprémben egy szabadidőközpontban művelődésszervezők. Már éppen elkészültek, amikor megérkezett az autómentő is. Egy fiatalember szállt ki a kocsijából és nem mérgeződve, hogy hiába jött, ajánlotta fel a további segítséget, amit el is fogadtam. Hazafelé menet azon gondolkodtam, hogy Don Bosco megint az orromra koppintott, mert megláttatta, hogy a lerombolt hidak partjai közt is lehet megközelíthetőség és a fiatalok egy része igenis meglátja a bajbajutottat és örömmel segít, s ha szükséges, akár körültekintően gondoskodik. Ezen a nyáron több, a fiatalok kulturált életmódját, saját példájukon keresztül a család és a gyermek, mint érték vállalását, bizonyítását is megtapasztalhattam.

Mit üzen Don Bosco? Jelenleg nehéz a fiatalok gondolkodását könnyen megzavaró, látszólag jó, de a végeredményben

rossz, lehúzó és a gondolkodást, viselkedést is megnyomorító, manipulált világban eligazodni. A mi feladatunk, hogy továbbra is meggyőződéssel, igaz hittel a gyermekeket és a fiatal korosztályt okosan megközelítve közvetítsük, mi a jó, mi a rossz, mik lehetnek az egyik, mik a másik következményei. Kézzelfogható példákkal, hiteles mintaadással bizonyítsuk, hogy a jó érdekében kitűzött út nehézségei nem kerülendők, hanem okos kitartással és jól megválasztott segítőkkel, barátokkal, társal leküzdhetők. A lemondás a célról, a visszavonuló meghunyászkodás, az uralkodó trend szerinti élet esetleges örömei, időszakhoz kötött sikerei csak átmenetiek, utána ott maradnak a megválaszolatlan kérdések, miértetek. Miért pont én, miért nem láttam előre, miért nem hallgattam rá, miért nem vettem észre, hogy kik az igaz barátok, miért bántottam meg őket, miért vezetett az indulat és a düh, miért hatalmasodott el bennem a gyűlölet, miért árulhattam el mindazt, amire tanítottak stb. Értük mit tehetünk még, mit tett Don Bosco, hiszen a jelenség számára sem volt ismeretlen. Az ellene szőtt titkos cselszövések, amikor növendékeit is felhasználták az ellene felhozott vádakhoz és így akár „politikai okokból vagy emberi tisztelenségből, vagy csak szenvedélyből ellenségeivé váltak. Don Bosco mindig csak jót szolt róluk és szívélyesen fogadta őket, ha esetleg találkozott velük, sőt annak ellenére, milyen komiszak voltak hozzá, némelyüknek jövedelmező és tiszteletet parancsoló állást is szerzett.” „Nem ismert sem gyűlöletet, sem bosszút. Az ő bosszúja abból állt, hogy amikor lehetősége volt rá, megpróbált szolgálatot tenni ellenségeinek és öröme telt benne. Így volt képes a korábbi támadókat támogatókká, sőt jótékonykodókká alakítani.” (Cameroni, 2008., 53–54.)

Felhasznált irodalom:

Pier Luigi Cameroni (2008): Don Bosco látó szíve. Don Bosco Kiadó, Budapest

Tettel és igazsággal 70 éve történt

1950 mozgalmas év volt a Szalézi Család számára. Don Bosco 15 évesen elhunyt szentéletű tanítványát, Savio Domonkost 1950. március 5-én huszonezzer szalézi intézeti és oratóriumi növendék előtt emelte XII. Pius pápa a boldogok sorába. Június 14-én a magyar szalézi tartományfőnök, dr. Sellye Vince tiltott határátlépési kísérlet és valutarejtegetés vádjával börtönbe került. A szerzetesek kommunista hatalom általi üldözése Magyarországon is nyíltan és hivatalosan megkezdődött.

Az eseményeket Révai József miniszter 1950. június 1-jén elhangzott beszéde indította: „... A klerikális reakció tömegagitációjának legfontosabb szervezetei a különféle férfi és női szerzetesrendek. Magyarországon 23 férfi szerzetesrend van 2582 taggal és 40 apáca-rend 8956 taggal; összesen tehát 63 rend 11 538 taggal.” Révai beszéde öt nap múlva a kommunista párt napilapjában, a Szabad Népben is megjelent egyértelmű jeladásként a szerzetesek elleni durva rendszabályok életbe léptetésére. A társadalom naplopóinak, a klerikális reakció agitátor apparátusának nevezte a szerzeteseket. Az első kitelepítés június 9-ről 10-re virradó éjjel történt: a déli határhoz közeli rendházakból hurcoltak el 894 szerzetest. Ennek szükségességét a ma már nem létező déli szomszédállam, Jugoszlávia birodalomépítő törekvéseinek veszélyével indokolták és azzal, hogy a szerzetesek az imperialistáknak, azaz a Nyugatnak kémkednek. Az akciót széles körű előkészítés előzte meg. A Belügyminisztérium (BM) és az Államvédelmi Hatóság (ÁVH) a kiűritendő rendházakról, az ott tartózkodó szerzetesekről pontos listát készített névre szóló kiutasítási határozatokkal. A folyamat irányítója a lakatos végzettségű Veres József, a BM főosztályvezetője, később államtitkára volt. Június 18-19. éjjelén újabb kitelepítés történt, amelynek célja a megfélemlítés mellett a katolikus püspöki kar zsarolása, a pártállammal történő tárgyalások kikényszerítése volt.

A szalézi tartományfőnököt ezekben a napokban éppen kihallgatták. A szerzetes-előjárók közül elsőként elítélt Sellye Vince három év hat hónap börtönt kapott

tiltott határátlépés vétsége és fizetési eszközökkel elkövetett visszaélés, minden valutázás büntette miatt. Aki külföldre akar menni, annál nyilvánvalóan van másik ország pénze. A budapesti büntető törvényszék 1950. augusztus 17-i ítéletében mellékbüntetésként nyolc évi hivatalvesztéssel és politikai jogainak felfüggesztésével is sújtotta. Az ítélet indoklása a kommunista hatalom képmutatató vallásszabadságáról árulkodott: „Nyomatékosan súlyosbító körülményt képez a vádlott magas műveltsége, vezető egyházi hivatala. A szalézi rend tartományfőnöke, főpap, kinek szavára és cselekedetére az alsópapság minden tagja és a hívők tömege figyel. Látnia és hirdetnie kellett volna, hogy a Magyar Népköztársaság Alkotmánya minden polgár számára biztosítja a teljes lelkiismereti szabadságot... Súlyosbítja cselekményét az is, hogy szökési kísérletét akkor követte el, amikor a dolgozó néphez hűségese papok már megindították mozgalmukat a kormány és az egyház meg-

egyezése érdekében.”

Huszonegy nap múlva, 1950. szeptember 7-én megvonták a szerzetesrendek működési engedélyét Magyarország területén. Akkor még sokan úgy gondolták a szerzetesek közül, hogy mindez csak pár évre, esetleg egy évtizedre szól. Negyven év lett belőle...

Közben a friss nyomdász-mestervizsgálóval rendelkező, 36 éves Sándor István örökfogadalmas testvér csendben és bátran maga köré gyűjtötte az újpesti és rákospalotai munkásfiatalokat, hogy hitbéli és erkölcsi fejlődésükben ne keletkezhessen törés. Rendszeresen találkozott és imádkozott velük akkor is, amikor nem lehetett. Ő egyértelműen vállalta, kihez hű és kivel van. „Ne szeressünk se szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!” – tanítja János apostol a szeretet konkrétságáról. Boldogunk, Sándor István szeretete a vallásüldözés legnehezebb éveiben az igazság melletti egyértelmű ígenben konkretizálódott.

Krisztus valóban jelen van

Szalézi atyák a NEK-ről

Szalézi atyákat kérdezek, hogy a tartományban betöltött új szolgálati helyükön mire fordítják a plusz egy év felkészülési lehetőséget az Eucharisztikus Kongresszusra.

2021 szeptemberében rendezik meg a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust Budapesten. Milyen gondolat, érzés és várakozás van benned az eseményel kapcsolatban?

Kirner Zoltán atya: Kettős érzés van bennem: egyrészt nagyon sajnálom, hogy idén nem sikerült megtartani a kongresszust, nagyon vártam, hiszen ebben az évben vagyok 25 éve pap és szép megkoronázása lett volna az Eucharisztikus Kongresszus ennek az évnek. Ugyanakkor kaptunk még egy plusz évet és én személy szerint így legalább tevékenyebben be tudok kapcsolódni a felkészülésbe, hiszen az utóbbi 2,5 évben nem voltam itthon, Magyarországon.

Biet Pál atya: Sajnálom, hogy el kellett halasztani egy évvel, de talán ez egy jó lehetőség arra, hogy még jobban felkészüljünk a nagy eseményre. Jó alkalom erősíteni az Oltáriszentség tiszteletét, hiszen az Eucharisztia ez által lesz lelki erőnk és örömünk.

Vannak-e terveid, hogy az új helyeden, új szolgálatodban ezt a plusz egy felkészülési évet mire fogod/fogjátok a rád-bízottakkal felhasználni?

KZ: Konkrét terveim még nincsenek, hiszen nemrég érkeztem haza. Szeptembertől a kazincbarcikai Don Bosco Iskolában, mint iskolalelkész, illetve a plébánián káplánként fogok szolgálni. Plébánián szinten biztosan lesznek különböző programok, események, de szeretném én is a magam területén, itt, az iskolában, különösen a roma fiatalok körében megismertetni hitünk szent titkát, az Eucharisziát, személyesen vezetett szentségimádások, szentmisék által.

BP: Fontosnak tartom a szentmisék előkészítését. Az Eucharisztia a keresztény élet csúcsa, nem elhanyagolandó, hogyan készülünk rá. Egyrészt lélekben,

másrészt a liturgia előkészítése is nagyon hangsúlyos kellene hogy legyen. Don Bosco is időben érkezett a szentmisékre, megfelelően felkészült és teljesen átadta magát a találkozásnak. Nekünk is ezt kell tennünk! A gyerekeknek pedig elmagyarázni, hogy megértsék, miről is van szó. Szeretném, ha több szentségimádási alkalom lenne Óbudán. A NEK imádságot minden szentmise végén imádkozzuk, de nekem fontos, hogy beszéljünk is az Eucharisziáról. A prédikációkban, a tanításokban és a hittanórákon is meg fog jeleni nálam sokszor ez a téma.

Don Boscónak hatalmas volt az Eucharisztia iránti szeretete. Szerinted hogyan lehet megtanítani a fiatalokat a liturgia, szentmise és szentségimádás gyakorlásának és az Eucharisztia misztériumának a megélésére, megértésére?

KZ: Don Bosco meg volt győződve arról, hogy a fiatalokat csak a szentségi élet által lehet közelebb vinni Istenhez és megtartani, mint jó keresztényeket. Nagyon fontos volt számára a rendszeres szentgyónás és szentáldozás. Életrajzában nem találunk olyan beszélgetést, melyet a fiatalokkal folytatott, ahol ne beszélt volna az Eucharisziáról, ne kérdezte volna meg, hogy mikor volt az illető fiatal elsőáldozó, mikor gyönt utoljára. Mélységesen hitt abban, hogy az Eucharisztia csodákra képes a leginkább rászoruló, a legproblémásabb fiatalok életében is.

Úgy érzem, úgy gondolom, hogy ma is ezt kell tennünk: megismertetni a fiatalokkal a szentmise liturgiáját, elmagyarázva annak értelmét, hogy megértsék a szépségét és mélységét. Azután fontosnak tartom a kis csoportokban, kis létszámban tartott szentségimádásokat, ahol a fiatalokkal meg lehet éreztetni Krisztus valós jelenlétét. Ezt korábbi tapasztalataim alapján is tudom mondani, hogy ez mindig megérintette őket. Természetesen

sok türelem kell, de úgy gondolom, hogy többet kell beszélnünk az Eucharisziáról, erről a csodálatos erő adó szentségről, amely valós találkozás Krisztussal. Bízom benne, hogy ebben az előkészületi évben, ami még előttünk áll, sikerülni fog mindnyájunknak közelebb kerülni az Eucharisziához, ahonnan minden forrásunk fakad...

BP: Don Bosco fontosnak tartotta az Eucharisziát. Emlékezzünk csak a két oszlopról szóló álmára: ez az egyik oszlop, ami megmenti az Egyházat. Ő is beszélt a fiataloknak minderről, nekünk is fel kell tárnunk előttük a szentség titkait. Legyen az lelkigyakorlat, vagy hittanóra, de egy-egy személyes tanúságtételt, megosztásokat is jó lenne hallaniuk.

A másik, hogy a szentgyónás, szentáldozás a gyógyulás szentségei, amire a fiataloknak is szükségük van. Bátran és felelősségteljesen kell a szentségek közelébe vezetni őket, hogy éljenek vele és éljék meg azok gyógyító hatásait.

Szentségimádás iskolája

Írj be előre a naptáradba minden hétre egy órát, amit Jézusnak, kettőtök találkozására szentelsz!

Savio Szent Domonkos mondta az Eucharisziáról:

„Kérd Jézust, hogy tegyen szentté. Végül is egyedül Ő képes erre. Rendszeresen járulj szentgyónáshoz, és szentáldozáshoz amilyen gyakran csak tudsz.”

Idén már a hetedik világméretű szentségimádás!

November 21-én, Krisztus Király előestéjén ismét világméretű szentségimádásra hívunk mindenkit. Ha Jézus a Te Királyod is, akkor tarts velünk! Segíts a szentségimádás létrejöttében a plébániádon, közösségedben, és jelentkezz a corpusdomini.icc2020.hu oldalon, vagy csatlakozz ugyanitt egy helyszínhez!

Olaszország – Az Etna lábánál megnyílt a „Don Bosco” városi park

A Segítő Szűz Mária Leányai Intézmény (FMA) születésének 148. évfordulóján, augusztus 5-én, Bronte városában, Catania mellett, az Etna hegy lejtőjén megnyitották a felújított városi parkot. A város polgármestere és az önkormányzat úgy döntött, hogy a parkot, amelyet négy fiatal építész tervezett a város fiataljai számára, Don Boscóról nevezik el.

A felújításra került önkormányzati zöldövezetet a szicíliai régió erdészeti társasága körülbelül tíz évvel ezelőtt hozta létre. Az egy évvel ezelőtt megnyitott gyermekközpont mellett a parkban van „egészségügyi ösvény, pingpong asztal”, valamint „új falak és felújított utak”, és természetesen az új bejárat a történelmi városközpontból.

A park megnyitásakor a polgármester elmondta: „Ma megvalósult egy álom, amelyen régóta dolgoztunk. Úgy döntöttünk, hogy új bejáratot építünk a Via Milanón keresztül, hogy ezt a parkot összekapcsoljuk a központtal. Ezt a területet, amely sok éve le volt zárva, már régén át akartuk adni a bronteiaknak. Most a gyermekek, sportolók, babakocsis szülők és idősek is élvezhetik. Röviden: ez egy nagyszerű találkozóhely, életkori megköthetése nélkül.”

ANS-Catania

Szlovákia – Elhunyt Štefan Turanský, az európai régió korábbi vezetője

A szlovák szaléziak fájdalommal közölték a hírt, hogy augusztus 12-én, 64 éves korában, szerzetességének 44., papságának 35. évében váratlanul elhunyt Štefan Turanský szalézi atya, a Szlovák Szalézi Tartomány egykori tartományfőnöke, a szalézi Egyetemes Tanács volt tagja.

Don Štefan Turanský 2005-től 2008-ig volt a szlovák szaléziak tartományfőnöke, 2008 márciusában az Egyetemes Káptalan az Egyetemes Tanács tagjává választotta, 2010-ig volt a Közép- és Észak-Európa Szalézi Régió tanácsosa, amelynek a Magyar Tartomány is a része, ekkor egészségügyi okokra hivatkozva kérte felmentését a régióvezetői szol-

†Don Štefan Turanský SDB

gálat alól. Az utóbbi években a Pozsony-Mamateyová-i szalézi közösségben élt és dolgozott. Don Turanský hirtelen hunyt el, a szalézi közösséggel együtt töltött pihenés közben.

<http://saleziani.sk>

Tajvan – Letette örökfogadalmát az első tajvani szalézi testvér

Tajpejben a Bosco Szent János-plébánia-templomban augusztus 16-án mintegy 400 ember gyűlt össze, hogy megünnepeljék a Boldogságos Szűz mennybemenetelének ünnepét, Don Bosco 205. születésnapját és Tajvan első bennszülött szalézi testvérnek az örökfogadalmát.

Az új örökfogadalmas testvér szülőfalujából, Wan An-ból mintegy 100 rokon és falubeli jött el családjával, többségük gyönyörű, hagyományos törzsi ruhákba öltözve. Az örökfogadalom letételekor Paul testvér is a hagyományos ünnepi törzsi öltözetet viselte, amelyet az édesanyja varrt neki erre az alkalomra. Paul testvér minden rendtársának egy-egy gyönyörű érmet adományozott, amelynek egyik oldalán Mária a Keresztények Segítségére, a másikon Bosco Szent János

látható. A szentmise felajánlási körmenete alatt falubeli társai törzsi táncot lejtek, így kísérve az új örökfogadalmas testvér édesanyját és mostohaapját, amint az oltárhoz vitték a kenyeret és a bort.

A mise befejezése előtt a Don Bosco Szaléziak, a Segítő Szűz Mária Leányai, a szalézi munkatársak és Don Bosco volt növendékei megújították elkötelezettségüket Isten, az Egyház és a világ iránt, mindegyik csoport a saját szabványos fogadalmá vagy ígérete szerint. Az új örökfogadalmas testvérral együtt, Isten segítségével, a tajvani Szalézi Család továbbra is nagy reményekkel várja Don Bosco karizmája vetésének érlelődését ezen a gyönyörű szigeten.

www.bosco.link/ANS-Tajpej

Ukrajna – Az első Don Bosco-templom Ukrajnában

Don Bosco születésnapját idén különösen ünnepélyesen ülték meg Ukrajnában, ugyanis az ukrán szaléziak egy új templomot szenteltek fel Bosco Szent János tiszteletére.

Az új templom felszentelését Grygoriy Komar, a Sambir-Drogobych ukrán görögkatolikus egyházmegye segédpüspöke végezte.

„Ez az esemény nemcsak a szaléziak, hanem egyházunk hívői számára is jelentős” – mondta Andriy Bodnar szalézi atya. „Ez az első templom Ukrajnában, amelyet Don Boscónak szenteltek. Szaléziként nagyon boldogok vagyunk, mert szentünk pedagógiája és megelőző nevelési módszere a fiatalok nevelésére nemcsak a Katolikus Egyházban, hanem a társadalomban is terjed. Ez egy olyan jel, amely bizonyítja, hogy szentünk tisztességes jövőt akar gyermekeink és fiataljaink számára” – tette hozzá.

Az új templom Korostivban, egy nyugat-ukrán kisvárosban található, a Dominik Savio Szalézi Központ mellett (lelkigyakorlatos központ és szálláshely). Számos turistaút vezet a templom mentén, főleg a Kárpátokig, így sokan meglátogathatják azt a hegyi túsók kezdetén.

A szentelésen részt vett számos szalézi szerzetes, a Szalézi Család tagjai, a polgári hatóságok képviselői, Korostiva és a szomszédos falvak lakói, amelyek felett a szentély áll.

ANS-Korostiv

Don Bosco Szakközépiskola

Don Bosco Sportnap

A Don Bosco Szakközépiskola testnevelői, mentor tanárai és a Szalézi Kft. szakoktatói június 25-én sportnapot rendeztek a szakmai gyakorlaton levő diákok részére, ezzel megtörve egy kicsit a napi rutint, felüdülést, kikapcsolódást biztosítva számukra.

A gyülekező az iskola tornatermében volt, ahol Robert atya – a tőle már megszokott módon – gitár szólóval kedveskedett a gyerekeknek. Fehér Béla igazgatóhelyettes köszöntötte a tanítványait, majd Lukács Gábor mentor-pedagógus adott egy rövid ismertetőt a verseny menetéről. Pontban 8 órakor indultak a csapatok a tantermeikbe a reggeli elfogyasztására és az első feladat megoldására, ami egy menetlevél megszerkesztését jelentette. 9 állomáson vártuk a 9 csapatot, ahol megmutathatták mennyire kreatívak, mennyire ügyesek, de szellemi kihívást is biztosítottunk számukra. Minden állomáson 30 pontot lehetett elérni: 10 pontot a magatartásért, 10 pontot a csapatszellemért és 10 pontot magáért a teljesítményért. A maximális megszerzhető 280 pont volt, amit különböző jutalmakra – focilada, röplabda, fagyi, pizza vagy bowlingozás – lehetett beváltani.

A legtöbb pontot szerzett csapat egy lilafüredi kirándulással lehetett gazdagabb, ami magában foglalja a csónakázás és a libegőzés lehetőségét.

Minden csapat más állomáson kezdett, ahol 20 percet töltött. Az iskolába beérve, az 1. teremben Molnár Veronika gyógypedagógus várta a csapatokat az ízillat vetélkedővel, ahol 10 fűszert kellett felismerniük. A kellemes dallamok ezután a 11-es terembe, a karaoke állomás-hoz csábítottak. Nyolc sláger közül kel-

HÍREK MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Elismerő Plakett Vitális Gábor atyának

Különleges képviselőtestületi ülésen adták át a város kitüntető díjait Kazincbarcikán augusztus 20-án. A díjazottak között volt Vitális Gábor szalézi szerzetes, címzetes apát, korábbi kazincbarcikai plébános is.

Vitális Gábor atya Kazincbarcika Város Képviselőtestületének Elismerő Plakettjében részesült, amit azoknak a városhoz kötődő személyeknek és közösségeknek adományoznak, akik a tudományok, a művészetek, az oktatás-nevelés, a kulturális, társadalmi és gazdasági élet, a gyógyítás területén, valamint a város közigazgatásában kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kazincbarcika fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

Gábor atya 2011-től kilenc évig volt Kazincbarcikán plébános, és egyben a szalézi szerzetesi közösség igazgatója, két évig a Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumban nevelési igazgatóhelyettes, és felügyelte a Don Bosco Sportközpont, majd az új rendház építését is. A kazincbarcikaiak elkötelezett lelkipásztornak ismerték meg. Kivételes személyisége, nyitottsága és mindenekelőtt tenni akarása mély nyomot hagyott a gyülekezetében és a város lakóiban egyaránt.

Mivel Vitális Gábor atyát pillanatnyilag Nyergesújfaluhoz kötik plébánosi kötelezettségei, ezért távollétében a szerzetesi közösség jelenlegi igazgatója, Ábrahám Béla atya vette át a díjat a nevében.

kolorline.hu

lett hármat választaniuk és előadniuk. Az emeleti folyosó végén Tóth István mentortanár egy 3 oldalas elmebajnokságra

hívta a szakmásokat. A 6. terembe lépve Stefán Kristóf, volt Don Bosco-s tanuló várta a tanoncokat egy Puzzle kihívással. A következő etap a tornaterem volt, ahol egy mászófalas pálya várta a növendékeket. A hegesztő folyosón Szepesiné Ágnes szakoktató a tekészésre hangolta a nebulókat. A kutyás feladatoknál Bikki Tímea mentor-pedagógus és csapata készült egy átfogó ismertetővel a vakvezető kutyusokról, majd a gyakorlatban is kipróbálhatták, milyen ügyesek. Segítsé-
günkre volt a Baráthegyi Vakvezető és Segítő Kutya Iskola Alapítvány négy labrador kutyussal. A legutolsó állomás a labdarúgó betonpálya volt, ahol Farkas Attila az iskola testnevelés tanára buzdította a nebulókat a sor-váltó versenyre. Kilenc csapat vágott bele a harcba a nap

Kazincbarcika – A Don Bosco Sportnap győztesei

elején, viszont a 7. helyen három csapat is osztozott, ezáltal elmondhatjuk, hogy nem lett utolsó helyezett! A versenyt a 2/10A osztály nyerte 274 ponttal, Busa László vezetésével.

Az eredményhirdetés után az iskolaudvarra begördült egy fagyí-kocsi, ahol a diákok, a tanárok, a segítők ingyen fogyaszthattak 1-1 gombóc fagyit.

Lukács Gábor

A „Nagy Medve fiai” a Péter-Pálban

Don Bosco Barcika Tanoda

Nyári táborok – Élményekben gazdag nyári napközis táborokban vehettek részt ismét a Don Bosco Barcika Tanoda diákjai. A járványhelyzet „bezártsága” után 4 héten át önfeledt, vidám napokat tölthetünk együtt. Változatos programokkal vártuk a táborozó gyerekeket júliusban és augusztusban 9 órától 16 óráig. Minden nap imádsággal indítottuk a napot és azal is zártuk.

Fő helyszínünk a Don Bosco Iskola volt, ahol különböző foglalkozásokon vettek részt a gyerekek: önismereti játékok, kézműves műhely, kertészeti ismeretek, akadályverseny, sport, kincskereső játék. A diákokat csapatokra osztottuk, így versenyeztek egymással. Minden állomáson pontokat kaptak, és a hét végén eredményhirdetést tartottunk. A pontozásnál értékeltük a feladatmegoldást, a csapatmunkát, a viselkedést. A jó időnek köszönhetően az idő nagy részét a szabadban tudtuk tölteni. Készítettünk bodza szörpöt, kovászos uborkát is.

Minden táborban sikerült egy kirándulást is szervezni, aminek köszönhetően további élményekhez juthattak a gyerekek. Voltunk Lillafüreden, Szilvásváradon, Nyíregyházán az állatkertben és egyszer strandoltunk is. Ezekben az alkalmakon vallásos, kulturális, gasztronómiai és sport élményekkel gazdagodhattak a gyerekek. Természetesen minden alkalomra

jutott egy nem várt kaland is. Nyíregyházáról hazafelé tartva defektet kaptunk, amit nagyon türelmesen viseltünk.

Legfőbb célkitűzésünk az volt, hogy minél több élményhez juttassuk a tanulókat, megismerjék Magyarország szépségeit, szűkebb és tágabb környezetüket, megmutassuk a hasznos időtöltés lehetőségeinek változatait.

A táborok megvalósulását a szaléziak és a tanoda munkatársain kívül önkéntes segítők, a kazincbarcikai görögkatolikus egyházközség, a Karitás és sok jótévő segítette.

Molnár Mariann

ÓBUDA

A „Nagy Medve fiai” a Péter-Pálban

– Karantén utáni „visszafogott felszabadulást” élhettünk át az óbudai Szent Péter és Pál Általános Iskola gyermekfelügyeleti szolgálatában június 15–26. között.

A nyári napközi oratórium kiváltása ez a két hét, amelynek első turnusában (június 15–19.) mint indiánok rendezkedtünk be a folyamatban levő építkezés miatt idén az iskola épületében. A négy törzs (szíuk, apacsok, irokézok, cseróik) fejdísz készítésben, ügyességi vetélkedőkben, számháborúban mérte össze tudását, erejét. Bár az időjárás nem mindig kedvezett, a bátor résztvevők indiánokhoz méltó

türelmes szívvel fogadták az adott körülményeket. Az étkeztetést az iskola biztosította.

Tanárok, szaléziak és segítők is részt vettek a programok lebonyolításában. Létszámban igen korlátozottak voltunk, hiszen a járvány miatt természetesen erre is odafigyeltünk, így 60 gyermekre tudtunk felügyelni.

A következő hét (2. turnus: június 22–26.) témája az Olimpia volt. Bízunk a kedvező időjárásban és jobban megismerhettük magyar sportolóinkat.

P. Márkus Zoltán SDB

Márianosztrai közösségi zárandoklat

– A kialakult vírushelyzet miatt a Bodajkrai tervezett Óbudai Közösségi Tábor sajnos elmaradt, de igyekeztünk ezt pótolni július 11-én egy közös zárandoklattal. A Nyugati-pályaudvarról indulva utaztunk el Szobra. Itt többekkel találkoztunk – akik autóval jöttek el idáig – indultunk el gyalog Márianosztrára. A gyalogos út – árnyék és víz hiányában – különösen a gyerekeknek jelentett nagyobb kihívást. Célunkhoz megérkezve egy szép szentmisén vettünk részt, ahol Sabu atya volt a főcelebráns, aki erre a szertartásra érkezett körünkbe. Utána hazaindultunk a kisvasúttal Szobra, majd személyautókkal vagy vonattal Budapestre. Az idő nagyon kedvező volt, és gyalogos utunkon lelki táplálékban is részesültünk az Öröm útjának imádkozásából. Köszönet a résztvevőknek és a szervezőknek, akik gondoskodtak arról, hogy ha rövid időre is, de családjaink együtt lehessenek.

MZ

Tiszafüred 2020 – Idén – némi módosítással – ismét megrendeztük a Tiszafüredi Ifjúsági Szalézi Tábor. A járvány miatt – a tábor 18 év fölötti résztvevőin a vírusesztet is elvégezte az erre megkért orvos – sajnos Kárpátjáról a gyerekek nem tudtak elutazni hozzánk, pedig a

Lillafüreden jártak a kazincbarcikai tanodás gyerekek

tábor témája nagyon is illett volna hozzánk. A fő téma ebben az évben Trianon 100. évfordulója volt, amit a csoportok neveiben, és két kvíz játékban jelenítettünk meg. Wildner Domonkos képviselő úr és Szabó Attila szervező jóvoltából minden flottul, a tervek szerint haladt. Így eljutottunk a poroszlói Tisza-tavi Ökocentrumba, és a nagyon várt csónakos kirándulásra is sor került. A városi napon tartottuk szokásos tábori szentmisénket, amely után belesöpöpentünk a helyi plébánosok költözésébe is. Ugyanakkor mindenhol örömmel tapasztaltuk a kedves fogadtatást. Mindenben igyekeztünk a kedvünkben járni, és még egy közös szalonnasütős-grillezős vacsorát is össze tudtunk hozni. A szúnyogok hadát olykor sikerült egy kis tábortűzzel vagy belga tánccal elijeszteni, de ez nem mindig bizonyult hatásosnak. Napjaink legjavát a szépen kiépült szabadstrandon töltöttük – kedvező időjárás mellett. Úgy tapasztaltam, mind a 64 résztvevő elégedetten tért haza. ☺

P. Márkus Zoltán SDB

Az óbudai családi zárandoklat résztvevői

Tiszafüredi tábor

ÚJBUDA

META-Don Bosco Technikum és Szakgimnázium

Rendhagyó nyári gyakorlatok – A 2019/20. tanév szorgalmi időszaka után összefüggő szakmai gyakorlaton kellett részt venniük a diákoknak, a koronavírus azonban megnehezítette a dolgunkat. Azok az intézmények, ahol rendszeresen dolgoznak, tanulnak tanítványaink, most nem tudták fogadni őket.

Egyetlen lehetőségünk maradt: iskolán belül kellett megoldanunk a gyakorlatot. Figyelembe vettük, hogy az épület helyiségeiben csak annyian tartózkodjanak egy időben, hogy a szociális távolságtartás, a biztonságos munkavégzés garantált legyen. A demonstrációs termeket körültekintően átrendeztük, gondoskodtunk a fertőtlenítésről. Óriási előnyt jelentett azonban, hogy ezek a gyakorlati helyiségek kitűnően felszereltek, eszközökben, anyagokban nincs hiány, így végül a gyakorlatok tartalmasan teltek.

Idegenvezetőink Budapest nevezetességeit keresték fel és Szentendrére is ellátogattak; megadott szempontsor, tematika alapján kellett feldolgozniuk az ott látottakat. Iskolánk népszerűsítésébe is bekapcsolódtak, komoly marketingtevékenységgel járultak hozzá e munkához.

A fitness-wellness instruktorként járó diákjaink edzőtermekben roppant válto-

zatos edzéseken vehettek részt, de ügyfélszolgálati munkákat is végeztek. Kereskedőink, logisztikusaink az üzleti szférában dolgozhattak, a METRO, a DM, a Praktiker áruházakban örömmel alkalmazták őket.

A létszám limitált mivolta miatt azonban a távoktatásra is szükség volt. Tanáraink nagyon sok kreatív feladatot, munkamódszert bevetettek, elméleti ismeretekkel is előkészítették a gyakorlati órákat, továbbá a gyakorlatokat követően szintetizálták mindazokat az ismereteket, amiket rendszerezve, átgondolva, készségi szinten el kellett sajátítaniuk a növendékeknek.

Várakozáson felül jól sikerültek ezek a hetek, gördülékenyen zajlottak le a kurzusok. Biztosak vagyunk abban, hogy fiataljaink olyan és annyi ismeretet sajátítottak el, ami kellő municiót ad a szeptemberi új tanévhez.

Csepe Krisztina

SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium

2020. nyár – Iskolánk rendhagyó vizsgaidőszakkal és évzáróval búcsúztatta a 2019/2020. tanévet. A járványhelyzet miatt kialakult egészségügyi előírások miatt kialakult nehézségeket jelentettek, de közösségünk folyamatosan alkal-

mazkodott az új helyzetbe. A közel 400 sikeres OKJ vizsgát tett és ezzel szakképesítéshez jutó diákunk eredményessége is alátámasztja, hogy a kihívást sikerült teljesíteni. Hasonló kihívást jelentett a nyári szakmai gyakorlatok megszervezése, hiszen a kialakult helyzet miatt sajnos több partnercégünk is visszamondani kényszerült a gyakornoki helyeket és az eddig évek óta jól működő művésztelpeink is zárva tartottak. A nehézségek ellenére azonban alkalmazkodtunk a körülményekhez és valamennyi tanulóknak sikerült új gyakorlati helyet biztosítani.

Az új tanév beiskolázási folyamata is eltér az eddigi megszokottól, hiszen a személyes és közvetlen nyílt napok és bemutatkozási lehetőségek csak korlátozott módon állnak rendelkezésünkre, így zömében online, digitális úton történt a beiratkozás. A 2020/2021. tanévben bővült a palettánk, új IT szakképzéseket vezettünk be (elektronikai technikus, ipari informatikai technikus).

A fentiekben túl további két szakmai jó hírrel is büszkélkedhetünk: az irodai titkár képzés OSZTV válogatójának és döntőjének – a tavalyi évhez hasonlóan – ezúttal is iskolánk ad majd otthont. A művészeti iskolákat érintő újdonság,

Szakmai gyakorlaton a META-Don Bosco Szakgimnázium hallgatói

Az iskola új logója

hogy a 2020/2021. tanévtől a grafikus szakma bekerül az OSZTV szakmái közé. Külön öröm számunkra, hogy a grafikus OSZTV válogatója és döntője iskolánkban kerül megrendezésre.

Az egészségügyi korlátozó intézkedések és a nyári szünet ellenére az iskolaépületben is lázas munka folyt, hiszen ebben a tanévben is megvalósítottuk a hagyományos színházi projektünket, amely keretében a dekorátor diákok a Múzsák társulat szakmai irányítása mellett részt vettek az Alice Csodaországban című darab díszletének megalkotásában. A darabnak az Erzsébetligeti Színház ad otthont, a premierre szeptember 5-én került sor.

Az alkotó és a pedagógiai természetű munka mellett az elmúlt időszakot a megújuló szakképzési rendszerhez kapcsolódó adminisztratív feladatok teljesítése is jellemezte. Iskolánk többcélú szakképző intézménnyé vált, így ennek megfelelően a nevünk is változott, amely ezentúl SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium. Célunk, hogy az oktatásszervezési változásokkal párhuzamosan a szakmai munkánk színvonala is tovább emelkedjen, a megújulási szándékot pedig iskolánk új arculata és logója hivatott megjeleníteni, aminek megalkotása elsősorban Molnár-Csikós Hajnalka tanárnő és Orgoványi Gábor tanár úr érdeme.

Révész Angéla

ÚJPEST–CLARISSEUM

Családi nap – Családi napot tartottak július 11-én az újpesti Clarisseum Szent István király plébánián, amelyet Kirner

22 <2020/3<SZALÉZI ÉRTESÍTŐ

nő bemutatására. A sok-sok segítséget nyújtó és rendkívül lelkes újpesti animátoroknak hála, a gyerekek kézműves foglalkozáson vettek részt, ahol gyönyörű dísz tárgyakat készítettek gyöngyből és kavicsokból. Megnézhetjük közösen a Sándor István életét bemutató rövidfilmet.

A napot Kirner Zoltán atya ezüstmiséjével zártuk. Előtte pedig sor került a teszt eredményhirdetésére és a díjak kiosztására.

Mischinger Ádám

ÚJPEST–MEGYER

Újpesti Nyári Oratórium – Az idei nyári táboraink megtartására rendhagyó módon került sor a kialakult helyzet miatt. Az első hetünket július végén, a másodikat augusztus első hetében tartottuk meg. Mottónk az idei évi Strenna volt: „Jó keresztények és becsületes állampolgárok”. Az animátorok és segítők lelkesen és vidáman készültek a gyermekek fogadására a szépen kidekorált helyszínen, ahol sok játék és jó hangulat várta a kicsiket és nagyokat egyaránt. Az első napot egy közös nagy bansolással kezdtük meg. Ezután a reggeli színdarab következett, ami a napi témát, azaz a jobb kereszténnyé válást dolgozta fel. A táborn Hartai Gábor atya nyitotta meg, és osztotta meg a gondolatait az egybegyűltekekkel. Majd három csoportot alakítottunk ki, valamint az idősebb korosztály számára megszokott kalandcsoporttal egészítettük ki az előző hármat. Ezután ismerkedős játék, valamint a tábornyitó szentmise és kézműves program következett. Másnap a clarisseumi plébániára

Családi nap résztvevői a Clarisseumban

kirándultak a csapatok, ahol Boldog Sándor István életéről láthattak rövid színdarabot. Az út során izgalmas állomásokon kellett helytállniuk a csoportoknak. A célállomáson a szalézi munkatársak várták a gyermekeket egy kis harapnivalóval és üdítővel. Ebéd után Pali atya tartott előadást Sándor Istvánról és életútjáról, majd kvíz következett. Szerdán a napi színdarab témája a „Kereszténynek lenni nem keresztény környezetben” gondolatra épült, amit a fiatalok a csoportperceknél dolgoztak fel. Ezután interaktív játék következett. A kalandcsoport a Mátyás-templomba kirándult. Délután vizes játékokra és sorversenyekre hívtuk a táborozókat, amit mindenki nagyon szórakoztatónak talált. A következő napot a Margitszigeten töltöttük, ahol a csoportpercekben az Istennel való kapcsolatáról beszélgettek a gyerekek csapatvezetőikkel. A kalandcsoportosok biciklivel közelítették meg a zöld környezetet. A hangulatot a délutáni számháborúval és fagyaltalozással fokoztuk. Az első hét utolsó napján bajnokságokon vehettek részt a fiatalok, majd a templomban az újpest-megyeri plébániával kapcsolatos Kahoot játékban volt részük. A játék után a lelkünket kellett felkészíteni a záró szentmisére, ahol hálát és köszönetet mondtunk Istennek a sok jóért és örömért, ami a tábor első hete során történt velünk.

A nyári oratórium második hetében a következő programok szerepeltek: színdarab, ismerkedős játék, kreatív tárgyak készítése, kirándulás Veresegyházra a Medveotthonba, rendőr nap (előadással a helyes közlekedésről, valamint akadálypálya), térképes játék Újpest kijelölt utcáin, vizes játékok. A csoportbeszélgetés témái a következők voltak: a családdal való kapcsolat fontossága, a teremtésvédelem, a lelki bántalmazás, a becsületesre való nevelés, Szűz Mária, és Don Bosco.

A kalandcsoport a Clarisseumban főzött ebédet, majd a Parlamentet látogatták meg. A tábor utolsó napján a záró szentmisében hálát adtunk a két hetes tábor sikereiért, a záró Gála műsort pedig a szülőkkel együtt tartottuk meg.

Köszönjük mindenkinek, aki idén is részt vett és azoknak, akik segítettek abban, hogy megint fantasztikus időt töltsünk el együtt. Köszönjük a szalézi atyák és Emmanuel testvér, valamint az animátorok és segítők munkáját! Reméljük, jövőre is egy hasonlóan tartalmas két hetet tudunk

Újpesti nyári napközi oratórium résztvevői

Az újpesti szalézi tábor margójára

Reggel van. Félkilenc körül. A kapunk előtt kézen fogom kisebbik lányomat (7), a nagyobbikat (9) és elindulunk életük első szalézi táborába. 3 perc 30 másodperc az útgyalog. Rengeteg gondolat cikázik a fejemben és érzélem hullámszik a lelkemben. Szabó Judit vagyok. Újpesti animátor az „ösidőkből”, Szalim alapítótag, újabban paranyu.

Az elmúlt években vidéken éltünk, a lányok nem ismernek itt szinte senkit. Tetszeni fog nekik? Jól érzik majd magukat? Szeretni fogják őket? Találnak barátokat? Lesz ez az ügy számukra is annyira fontos, mint amennyire nekem mind a mai napig? Beszúrpantja-e őket is annyira ez a karizma, amennyire engem 1995-ben, hogy utána el engedjen, függetlenül attól, hol élek, mit csinálók?

Az első nap bizony nehéz volt. Nekik is, nekem is. Aztán megcsillan a szalézi lelkület az animátorok és segítők szemében és minden sokkal könnyebb lett. Köszönöm, kedves újpesti animátorok és segítők, a szeretetet, figyelmet, jókedvet, amivel körbeöleltétek gyermekeinket, köszönet a hamisítatlan vidám szalézi hangulatért. Köszönet azért, mert hiteles példaként álltatok előttük. Köszönet azért a boldog, önbizalommal teli kislányért, aki hazafelé mellettem sétált a záró gálaműsor után, és akinek feltett szándéka, hogy animátor lesz egyszer.

Szabó Judit

együtt eltölteni, addig is minden gyermeket és fiataalt várunk szeptembertől az újpesti oratóriumba!

Gungl Katalin

NYERGESÚJFALU

„Állati nagy kaland” Nyári Napközi Oratórium – Nyergesújfalun, a Zafféry Károly Szalézi Középiskola oratóriumában június 22-én indult és két hétig tartott a nyári napközi oratórium Nguyen Hai Ly Jakab atya és Tóth Péter szerzetesnővendék vezetésével.

Idén a megszokott módon, mégis teljesen máshogy indultunk neki a nyári oratórium lebonyolításának Nyergesújfalun. Az első pillanatban ódzkodtunk a létszámmal kapcsolatban, mégiscsak az előző évekhez képest szinte a gyerekek felét tudtuk csak fogadni. Elfogultság nélkül állítha-

tom, hogy minden elképzelésünket felülmúlta a gyerekek higgadtsága és az az értelem, amivel kezelték már a legkisebbek is a kialakult vírushelyzetet. Láttunk nagy találkozásokot, új barátságok kialakulását, örömet és a hét végén még egy könnyecseppet is elmorzsolgtunk. Az idei év strennája volt az alap: Jó keresztények, becsületes állampolgárok, amihez a Zootropolis című mesefilm sztárjai, Judy és Nick segítettek a gyerekeket elmélyülni a témában. A mindennapi rutinhoz hozzátartozott a reggeli animáció, a napindító beszélgetés, ahol a csapatok jobban megismerkedhettek egymással. A délutánok fénypontjai a nagyjátékok illetve a műhelyek voltak, ahol mindenki megtalálhatta a saját érdeklődési körének megfelelő programot: sport, tánc, kézműves, óriási sikere volt a slime műhelynek. A

legjobban várt program a szerdai napunkat érintette, ahol vizes játékokkal készültünk, gyerekfej nem maradt szárazon. Második hetünk csütörtökén ellátogattunk Tata városába, meglestük a tó környékének élővilágát, mindenki kimerülten, de annál több élménnyel tért haza. Kirándultunk Péliföldszentkeresztre, ahol megtekinthettük a Gerecse Natúrpark Látogatóközpont kiállítását, majd lelki feltöltődés gyanánt Kirner Zoltán atya ezüstmiséjén vehettünk részt. Elképesztő két hetet tudhatunk magunk mögött mind az animátorok, mind a gyerekek szempontjából. Találkozunk év közben is és jövő nyáron!

Wierl Marianna

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Gerecse Natúrpark Látogatóközpont

„Utazók napja” – Változatos programkínálattal emlékeztek meg Szent Kristófról július 25-én Péliföldszentkereszten: a Gerecse Natúrpark Látogatóközpontban „Utazók napja” címmel változatos programokat kínáltak egész nap, délután pedig a templomban imádkoztak, majd megáldották a járműveket a szalézi atyák.

Az eső nem zavarta a látogatóközpont tetőterében, majd az épület kerengőjén ügyeskedő gyerekeket a kézműves foglalkozásokon.

A konferenciateremben az *Ázsia Neked* bloggerekkel lehetett beszélgetni. A Margit Mama Büfije előtti kis placcon nagy sikert aratva mutatta be kerékpáros kunsztjait a huszonhat éves tokodi Partos Patrik. Közben a látogatóközpont parkolójába sorra gurultak be járművek. Például egy rendőrautóból Borosháziné Végh Angéla alezredes, a nyergesújfalui rend-

Nyári napközi oratórium résztvevői Nyergesújfalun

őrös parancsnoka szállt ki. A Süttői Önkéntes Tűzoltó Egyesület műszaki mentőjárműve Kerék István parancsnok vezényletével érkezett meg. A cégalapító Bognár Gábor és nagyobbik fia válaszolt a kérdésekre a sikeres bajóti családi fuvarozó cég egyik kamionjának vezetőfülkéje előtt. Sokan rácsodálkoztak arra a méretes, John Deere típusú mezőgazdasági vontatóra, amely csillogó zöld színben pompázott. A nagy parkolóban a bátrabbak egy raliautóban megtehettek néhány kört.

Mivel Szent Kristóf, az útonjárók védőszentje a segítő szentek egyike, a nap zárásaként 16 órakor a szalézi atyák a hívekkel a kegytemplomban elmondták a Segítő Szentek Litániáját Szent Kristóf közbenjárását kérve, majd megáldották a templomnál és a látogatóközpont előtti parkolóban álló járműveket és utasaikat. Nem csak a személygépkocsik kaptak az áldásból, hanem mindenféle jármű – kisbicikli, roller, motor, lovaskocsi, vagy akár nyergesvontató is.

www.kemma.hu

SZOMBATHELY

„Isten országa köztünk van!” – Hál’ Istennek megrendezésre kerülhetett a háromhetes nyári oratórium idén is, amelyen június 18–22. és 25–29. között 100–100 fő, július 2–6. között pedig a szalézi animátorok lelkes előzetes beleegyezésével 120 fő vett részt. Ezen felül kb. 25 fiatal látott el szervezői feladatot. Említésre méltóak azok a „nénik”, köztük javarészt szalézi munkatársak, akik örangyalként, sokszor a háttérben működtek közre. A helyi szalézi közösség minden tagja, néhány távolabbi közösség tagja és jómagam, egy másodéves posztnovicius, kivettük a részünket a munkából, Savio Domonkos atya pedig oratóriumvezetőként oroszlánrészt vállalt, hogy minden a helyén legyen. Az egészség megőrzésére nagy hangsúlyt fektettünk.

A három hét alatt 7 és 16 óra között kínáltunk építő jellegű programokat. Az alaphangot rendfőnökünk idején strennájára (vezérgondolata) adta meg: „Jó keresztények és becsületes állampolgárok” – ami Don Bosco megelőző módszerének nevelési célja volt. Ezt fejezte ki az „Isten országa köztünk van” jelmondat, ami a tábor mottója volt. Minden héten különböző elemeket húztunk alá: első héten a „jó keresztény”, a második héten a „becsületes állampolgár” kapott hangsúlyt, a harmadik hét pedig inkább egy szintézis volt az „Én mit tehetek ott, ahol vagyok?” alapkérdéssel. A reggeli napindító gondolat vagy színdarab vagy kisfilm a kiscsoportokban kerültek feldolgozásra. Ezáltal a fiatalok hús-vér személyektől, a frontvonalból, élettörténetekkel alátámasztva hallhatták, hogyan lehet jó keresztényként és becsületes állampolgárként élni.

A felüdülést biztosította a heti egyszeri

Szent Kristóf-napi járműmegáldás Péliföldszentkereszten

strandlátogatás mindenki nagy öröme. Különös gondot fordítottunk a csapat-szintű és egyéni tehetségek, képességek, érdeklődési körök megcsillantására: több tízfős kórusban, ugyancsak több tízfős ministráns gárdában, kézműveskedésben, sport és ügyességi versenyekben, valamint a péntek esti gálaműsor keretében fellépőkkel. A nap végén nem csak a versenyekben, mennyiségi mutatókban kiemelkedő résztvevőket, hanem a magatartásukkal, és más „minőséggel” feltűnő gyermekeket, fiatalokat is jutalmaztuk.

Lelki programok nélkül nem is lenne szalézi egy tábor, csupán egy szolgáltatás. Hetente beiktattunk egy-egy találkozást Krisztussal szentségimádás keretében és szentmisén való részvételt, ami előtt hosszú sorban állva várakoztak a szentgyónásra a gyerekek. Megerősítést nyújtottak a szentmiséken főcelebránsként Andrásfalvy János tartományfőnök atya, majd az ezüstmisés Kirner Zoltán Antal atya.

A napok keretét megadta a reggeli ima az animátorokkal és a délutáni záróértékelés az ún. hála körrel. Ekkor az animátorok és minden jelenlevő szervező kifejezhette, hogy miért volt hálás a nap során, és javító hozzászólásokat tehetett. A péntek esték a fiatalok elsődleges nevelői közösségei, a családok fogadására voltak hivatottak. Helyszínt és eszközöket biztosítottunk beszélgetésre, sütögetésre. Az utolsó pénteket tűzijátékkal és focimeccs nézési lehetőséggel koronáztuk.

Berkecz Szabolcs SDB

PESTHIDEGKÚT

Nyári Oratórium 2020 – Az idei nyári oratóriumunk több szempontból is rendhagyó volt. Az animátor közösség – az

Átadták az Ifjúsági Ház geotermikus fűtésrendszerét

Július 7-én Schanda Tamás parlamenti és stratégiai államtitkár, miniszterhelyettes és Völner Pál parlamenti államtitkár, a térség országgyűlési képviselője jelenlétében ünnepélyesen átadták Péliföldszentkereszten az Ifjúsági Ház új, környezetkímélő geotermikus fűtésrendszerét. Ez az újabb környezettudatos beruházás ismét azt tükrözi, hogy vigyáznunk kell a környezetünkre, meg kell óvnunk a teremtett világot.

A beruházás saját erőből, bruttó 70 millió forintból valósult meg, pont azért, amit Don Bosco is mondott, hogy ha tettekre van szükség, ne várjunk másokra. „Don Bosco egyik mondása szerint nem elég jól tenni, ezt úgy kell tenni, hogy mások is lássák, de nem azért, hogy dicsekedjünk, hanem hogy tudjanak követni és társak lenni benne, hogy aki szeretne, az csatlakozhasson, és együtt gondolkodhassunk. Köszönöm, hogy vannak, akikkel együtt gondolkodhatunk!” – mondta Ábrahám Béla.

eddigie évek reggeli zsolozsmáitól eltérően – minden reggel szentmisén vehetett részt. A megszokottnál kevesebb táborozóval, 85 gyerekkel és 30 segítővel/ kisanimátorral/animátorral indult el a tábor. A programokat, játékokat a *Lilo és Stitch* című mese fogta össze, illetve a mottó: „Isten csodálatos teremtménye vagyok!” határozta meg.

A vírus helyzetre való tekintettel sok időt töltöttünk a szabadban, így rengeteg kisebb kirándulást tettünk, de persze megtartottuk a szerdai egész napos kirándulásokat is. Bár a hivatalos vizes napunk

elmaradt, azért a természet gondoskodott róla, hogy ne maradjunk szárazon.

Sok izgalmas közös programunk részeként meghívtuk Fábry Kornél atyát, hogy az Eucharisztikus Kongresszusról meséljen a kisebbeknek, illetve a nagyok kérdéseket írhattak, amelyekről aztán közösen beszélgettek.

Az együtt töltött idő során mindenkinek volt lehetősége különböző kézműveseket kipróbálni és szakkörökön részt venni. Az ott tanultakat, a tábor lezárásaként – a közös szentmisét követően – tartalmas gála keretében meg is mutathatták a gye-

Szombathelyi nyári napközi oratórium résztvevői

rekek.

A második hét programjainak megvalósítását a Magyar Kormány is támogatta.

Horváth Sára

Oratórium Oroszlányban – Kis csapatunk kora reggel indult Hidegkútról Oroszlányba. Már amikor megérkeztünk a plébániára, nagy szeretettel vettek körül bennünket a helyiek. Ez az óriási szeretet hétfőtől péntekig sem szűnt meg, sem az anyukák, sem a pap bácsi, sem a gyerekek részéről, sőt... Ha az ember egész nap játszik a gyerekekkel, öt nap csak úgy elrepül. Ez velem most is épp így volt. Minden napot egy rövid reggeli imával indítottunk, amiben mindig kaptunk egy-egy kis „odafigyelnivalót”. Pl.: Vegyük észre a jót egymásban, és tegyük is szóvá! Az első kirándulásunk Kecskédre vezetett, ahol a helyi plébánián játszottunk, majd az ottani templomban vehettünk részt szentmisén. A szentmise egyébként állandó napirendi pontunk volt. Akár csak az elmaradhatatlan számháború, amit a gyerekek hatalmas beleéléssel és lelkesedéssel játszottak minden nap. Csütörtökön elbusoztunk Dunaalmásra egy lovastanyára, ahol nagyot játszóterezünk, tudtunk lovagolni is és egy izgalmas sorversenyen is részt vettünk. Elsétáltunk a Duna-partra is, ahol a part köveinek felét a vízbe dobáltuk, jó móka volt. Délutánonként jókat kézműveskedtünk. Egyik nap pedig egy mentős tartott érdekes előadást az elsősegélyről. A pár nap alatt alig tettünk valamit, a gyerekek mégis mérhetetlenül boldogok voltak. Annyira egyszerű lelkűek! Mi pedig, én úgy érzem, talán még többet kaptunk, mint amennyit adni próbáltunk. Jövőre mindenképp újra találkozunk!

Beöthy-Molnár Tekla

EGER

Oratórium – Idén az oratórium 3 héten keresztül fogadta a gyerekeket: június utolsó és július első hetén az alsósok vehettek részt, míg a felsősök július harmadik hetében töltötték be boldogsággal és gyermekzsívajjal az egeri oratóriumot. Idén minden napnak más érteke volt a témája: a barátságtól a várakozásig, a megbocsátástól az örömig.

A napunkat mindig egy rövid imával indítottuk, amely bevezette a nap témáját, majd színdarabok segítségével még jobban rávilágítottunk az adott érték valódi titkaira. A nagycsoportos foglal-

Pesthidegkút

Oroszlány

Eger

Tordas

kozás után kiscsoportokban mélyítettük el a nap témáját. Ezt a szervezett játékok követték. Mint minden évben, így idén is az egeri animátorok és kisanimátorok színes, nagyszerű játékokkal kápráztatták el

és fárasztották le a gyerkőcöket. A délutánt mindig kézműves foglalkozással kezdtük. Kicsik és nagyok egyaránt gyönyörű kishajókat, karkötőket, kosarakat és egyéb színes remekeket

vihettek haza. Az ülésben elgémberedett végtagjainkat sportjátékokkal élesztettük újra. A közös programot imával zártuk, azonban itt még nem volt vége teljesen a napnak, hiszen aki szeretett volna, részt vehetett a szentmisén.

Majd az animátoroknak nagytakarítás és megbeszélés következett. Minden napot egy közösen elfogyasztott vacsorával és beszélgetéssel zártunk le.

Négy esztendeje járok az egri oratóriumba, de ez volt az első nyár, ahol már kisanimátorként tevékenykedtem. Biztos vagyok abban, hogy még sok ehhez hasonlóan szép és gyönyörű év fog következni, amit animátortársaimmal és a nővérekkel közösen fogunk tudni át- és megélni.

Köszönöm az animátortársaim és a nővérek kitartó munkáját, a gyerekek jókedvét és a három hét minden pillanatát.

Kiss Noel

TORDAS

Nyári Oratórium – Június utolsó két hetében volt Tordason a második Nyári Oratórium. Témánk pedig a „Család vagyunk!” A két hét alatt mindenki rengeteget fejlődött, így az utolsó nap 11 segítő megkaphatta a szalézi kisanimátor kendőt! Vendégeink is voltak: Zoli atya kétszer is misézett a táborban, a SZALIM-tól pedig Áron testvér és Lukács látogatott meg bennünket! A tábor alatt sok szép élményben volt részünk, az utolsó nap pedig tele volt meglepetéssel: tűzoltók biztosította a fürdőzés, bővész, fagy. Mindenki nagyon örült! A legizgalmasabb pedig az volt, hogy a táborzárón megkaphattuk a borítékokat, benne pedig az egymásnak írt üzeneteket! Persze voltak nehézségek is a tábor alatt, de együtt sikerült megoldanunk, mint egy igazi nagy család!

Bilik Patrícia

Bodó Boglárka (1948–2020) szalézi munkatárs

A Szalézi Munkatársak Egyesületének újpest-megyeri csoportja fájdalommal tudatja, hogy június 30-án hajnalban, életének

72. évében, rövid, de súlyos betegséget követően visszaadta lelkét Teremtőjének Bodó Boglárka szalézi munkatárs, nyugalmazott matematika-fizika tanár.

Boglárka 2008-ban tett munkatársi ígéretet a megújuló újpest-megyeri munkatársi csoport tagjaival. Hajadonként a negyvenes éveiben örökbefogadott egy hároméves kisfiút, akit nagy szeretettel nevelt, taníttatott. Egész életében nagy buzgalommal karolta fel a szegény családokat, szem előtt tartotta szükségleteiket és lehetősége szerint segítette őket. A rászoruló gyerekeket ingyen korrepetálta. Nagy gondot fordított a használt ruhák összegyűjtésére, szétosztására. Nyugdíjaztatása után jelentkezett a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karára hittanári képzésre, ahol két évet elvégzett. Nyaranta szívesen foglalkozott az oratóriumban összegyűlt gyerekekkel.

P. Halász István SDB (1928–2020)

Halász István atya 2020. augusztus 15-én, életének 93. évében, áldozópapságának 60. évében Esztergomban visszaadta lelkét Teremtőjének. István atya 1928-ban Újpesten született. Szülei őt és testvéreit – ketten korban közel voltak hozzá, ketten jóval később születtek – szeretetteljes, katolikus családi környezetben nevelték. Miután megismerkedett a szaléziakkal és találkozott később az immáron boldoggá avatott Sándor István testvérrel, a Clarisseumban volt jelölt, a noviciátust pedig Mezőnyáradon végezte. Első fogadalmát 1948. augusztus 16-án tette le, 72 évvel ezelőtt. Szerzetesi élete társaival együtt viszontagságok között kezdődött a kommunizmus alatt, így titokban kellett teológiát tanulnia a váci püspöknél 1950–1952 között. 1956-ban az újpesti rádiószekrény gyárban végzett 4 év fizikai munka után ő is kalandosan átjutott a határon Ausztriába, így folytathatta szalézi szerzetesi életét. A teológiát magyar társaival együtt már Olaszországban végezte, Monteortonében, majd örökfogadalma után a torinói Segítő Szűz Mária-bazilikában szentelték pappá 1960. február 11-én. Szentelése után az olasz anconai tartományba került egyedüli magyarként, először a gimnazisták asszisztense volt, majd Anconában oratóriumvezető. Terni, Ortone il Mare következett, majd újra Ancona városában volt oratóriumvezető 1988-ig, végül Faenza városa következett. Mivel az elsők között tért haza külföldről az újrainduláskor, így balassagyarmati igazgatóként újraépíthette a közösséget és az oratóriumot, megalapozva a máig jól működő animátor-közösséget. Néhány évig tartományi ifjúsági megbízott volt, háromszor, 1993–2002 között tartományi tanácsos, majd Péliföldszentkeresztben lett a szalézi közösség igazgatója 2000-től 2005-ig. Amikor Szombathelyre került igazgatónak 2005-től 2008-ig, elmondhattuk: ő volt tartományunkban eddig a legidősebb igazgató 80 évesen. Ezután visszakerült Péliföldszentkeresztre gyóntatónak, míg élete utolsó néhány évét a nyergesújfalui Szent Mihály Idősgondozási Központban töltötte, ahol rendtársai gyakran fölkeresték. Mindig vidám, viccelődő természetű volt, jól szót értett a gyerekekkel és fiatalokkal, magával szemben viszont szigorú volt, igazi szerzetesi egyszerűségben. Mindezt Istennek szenteltségéből fakadóan cselekedte meg: minden nap óramű pontossággal jelent meg a közösségi imádságokon. Halász István atya lelkét 2020. aug. 15-én, Nagybaldogasszony napján – két fiatal rendtárs örökfogadalmi szentmiséje közben - vette magához az Úr. Hányszor vezetett minket a nyergesújfalui időotthon kertjében a kis kerülő úton, hogy a lourdes-i szobor előtt elmondjunk egy Szűz Anyát köszöntő, az Ő oltalmát kérő imát! István atyától 2020. szeptember 4-én vetünk búcsút a Péliföldszentkereszt rendi temetőben a kegytemplomban tartott szentmise után.

BoscoFeszt 2020
Péligödszentkereszt

BoscoFeszt

Több Telik Tőled

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4600 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: P. Andrásfalvy János SDB
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: szaleziaik@gmail.com; honlap: www.szaleziaik.hu
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu
 Tördelés és nyomdai előkészítés: TypoMix Bohner Ferenc
 A címlapon: A két új örökfogadalmas, Jani Áron és Kovács Sándor
 Készült a Szalézi Művek Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Kóvári László SDB
 A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.